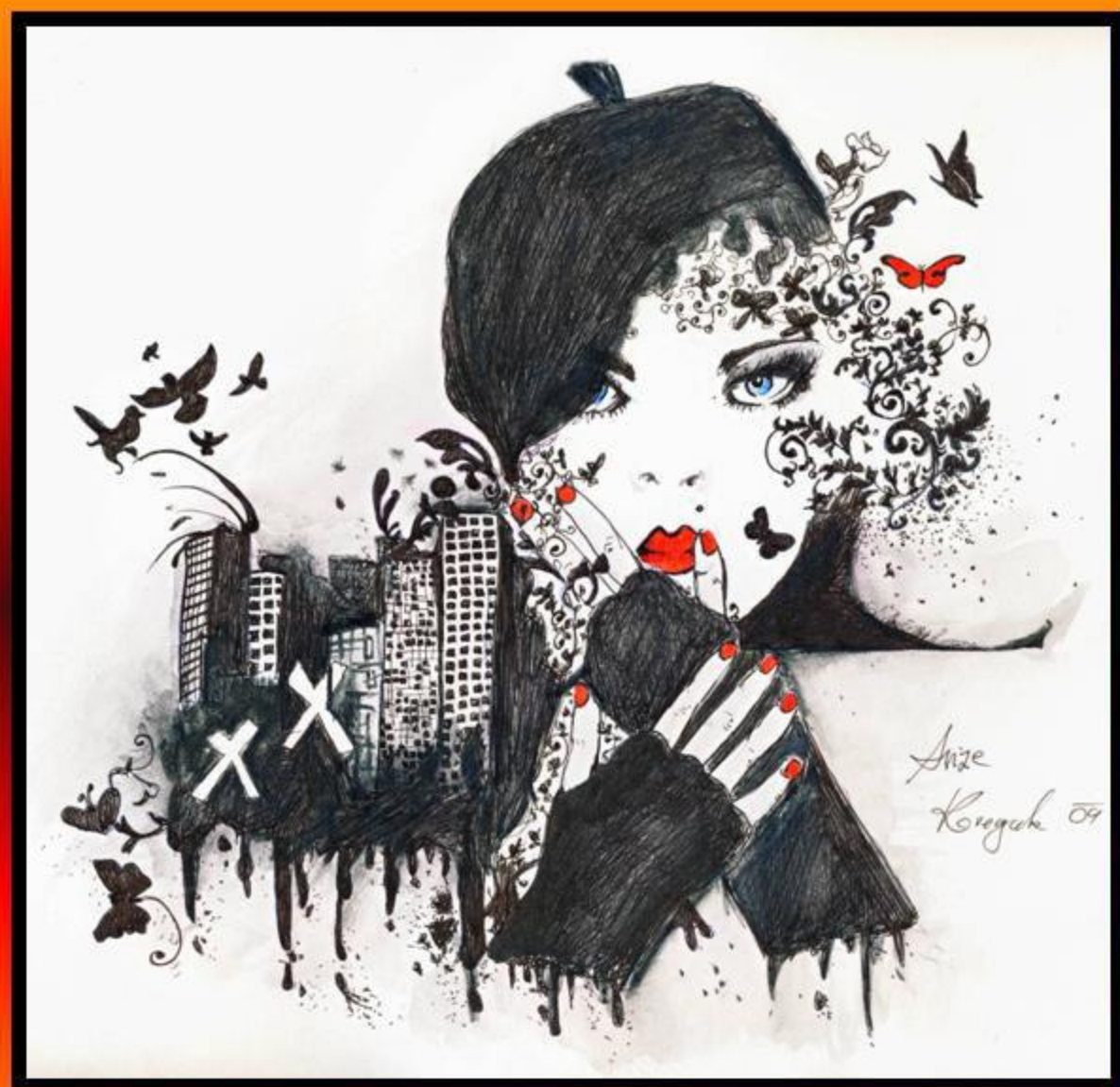

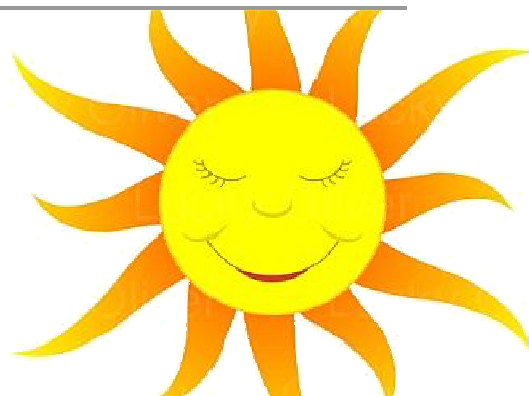
NOVICE **Z**REČICE

OŠ REČICA OB SAVINJI

Šolsko glasilo in poročilo, junij 2009

S SONCEM V POLETJE!

... izteka se še eno šolsko leto, zame morda prav posebno, edinstveno, drugačno, neponovljivo ... Ob pogledu nazaj me najprej prešine minljivost – leto je dobesedno odbrzelo mimo! Seveda – obilica dela, spoznavanje novih zadolžitev, novega okolja, ljudi, navad kot tudi problemov, težav, zapletov – vse to pusti svoj pečat in ravnatelju ni nikoli dolg čas. Žal so največkrat manj prijetni spomini tisti, ki ostanejo živi dlje časa. Da pa ovržem to dejstvo in osvetlim zgornji naslov, bom podal nekaj pozitivnih, uspešnih, lepih dogodkov, ki so vredni, da se nam vsem vtisnejo v spomin.

Šolo je v letošnjem šolskem letu obiskovalo 194 učencev, takih, prav posebnih, kot so seveda vsi učenci slovenskih šol. 32 zaposlenih je skrbelo, da so se čim bolj prijetno počutili. Redno šolsko delo je potekalo kontinuirano, v skladu z načrtom, brez posebnosti. Smo pa bili letos posebej navdušeni nad aktivnim programom šol v naravi, ki so bile v tem šolskem letu v tako razširjenem obsegu od 3. do 9. razreda izvedene prvič ter požele odobravanje in zadovoljstvo tudi s strani učiteljev in staršev. Na športnem področju so nas razveseljevali naši odbojkarji, katerim ob bok težko stopi katerakoli slovenska ekipa. Kultura kot najplemenitejša zvrst šolskega izražanja je prav tako dobila nov zagon s kvalitetnim repertoarjem zborov ter recitatorskim in inštrumentalnim sodelovanjem na vseh odmevnih občinskih prireditvah. Gledališko delo Gozdni idol prav tako dosega zavidljive uspehe. Nepremagljivi ostajajo tudi naši debaterji, ki bodo z večšim izrazoslovjem in obračanjem besed tudi v bodoče dokazovali svojo prepričljivost. Občutek za pomoč bližnjemu in ljubezen do narave naši osnovnošolci dokazujejo z najvišjim odzivom v projektu 112 ter v številnih akcijah zbiranja odpadnega papirja, kartuš in drugih odpadkov. Zaživela je tudi šolska spletna stran.

Svojo ustvarjalnost in vedoželjnost so učenci dokazovali tudi v številnih drugih dejavnostih, v okviru rednega pouka, izbirnih predmetov, naravoslovnih, gospodinjskih in tehničnih dni ter interesnih aktivnostih: ples, izrazne delavnice, modelarstvo, računalništvo, bistroumnice, planinci, knjigobube, bralna značka, naravoslovni krožek, atletika, ju-jitsu, ... Iskrena hvala učiteljem mentorjem, zunanjim sodelavcem, učencem in seveda staršem, vsem, ki nas pri našem delu podpirate in s tem spodbujate zavest po koristnem, ustvarjalnem in zdravem preživljanju prostega časa.

Pred nami so počitnice. Preživite jih kar se da umirjeno, ustvarjalno, zabavno! Naberite si novih moči. Naužijte se čim več sonca, narave, spoznavajte nove prijatelje, odkrivajte nove lepote. Se vidimo jeseni.

Ravnatelj Peter Podgoršek, prof.

1. RAZRED

RAZREDNIČARKA: Sabina Kramer

VZGOJITELJICA: Karmen Kočevar

UČENCI:

Jan Atelšek

Hane Bajrić

Žan Bitenc

Julija Breznik

Matej Colnarič

Filip Gerdina

Denis Hriberšek

Andraž Krajnc

Laura Krančič

Andrej Lakić

Žan Lukač

Klara Mikek

Matic Ozimic

Tinkara Robnik

Nejka Tlakar

Jerneja Žerovnik

2. RAZRED

RAZREDNIČARKA: Vida Pajk

UČENCI:

Nika Andrejovec

Zala Bider

Dejan Čopar

Janja Glušič

Klara Glušič

Mirko Matija Jurak

Benja Kolenc

Jakob kolenc

Miha Kopušar

Samo Kopušar

Liza Korenjak

Vanja Lakić

Ivana Pahovnik

Klara Senica

Mojca Senica

Mina Špeh

Gašper Tič

Luka Volk

Jošt Zavolovšek

Altesa Zekolli

3. RAZRED

RAZREDNIČARKA: Fortunata Skončnik

UČENCI:

Patricija Antinac

Gaja Bajrić

Tilen Bastl

Aljaž Bider

Luka Bizjak

Matic Breznik

Nejc Drofelnik

Klemen Enci

Maj Hrovat

Mojca Krančič

Žan Nadvežnik

Neža Pahič

Tinkara Pečnik

Nina Petrič

Jan Punčuh

Andraž Rosenstein

Hana Selišnik

David Senica

Lana Turk

Jan Zavratnik

4. RAZRED

RAZREDNIČARKA: Darja Goltnik

UČENCI:

Uroš Andrejovec	Klemen Hriberšek	Aleksander Lakić	Špela Šinkar
Natalija Bider Reiter	Nejc Klemenšek	Rok Melavc	Nejc Tič
Erika Blekač	Lenart Klinar	Kristjan Pečnik	Nejc Turk
Irena Brunet	Nina Kolar	Maja Pečnik	Monika Vidakovič
Laura Colnarič	Vito Kopušar	Sara Planovšek	Tamara Žlebnik
Žiga Gerdina	Barbara Kropovšek	Rebeka Robnik	

5. RAZRED

RAZREDNIČARKA: Martina Potočnik

UČENCI:

Urban Bastl

Matic Bider

Sebastijan Ernst

Urška Fale

Paskal Fijavž

Jasmina Finkšt

Matej Glušič

Eva Grudnik

Uroš Javornik

Brina Kolenc

Gašper Kopušar

Nace Kovač

Julijan Krumpačnik

Blaž Kuhar

Rok Kuhar

Hana Lukež

Aleš Melavc

Tilen Podsedenshek

Klara Prislan

Tevž Špeh

Nina Turk

6. RAZRED

RAZREDNIČARKA: Ana Matjaž

UČENCI:

Ivo Bider

Patricija Bider Reiter

Martin Glušič

Karin Hriberšek

Živa Jurič

Monika Kočar

Niko Kopušar

Gašper Matko

Maruša Miklavc

Pia Marija Oblak

Laura Presečnik

Rok Punčuh

Nino Štorgel

Jaka Tominšek

Altin Zekolli

7. A RAZRED

RAZREDNIČARKA: Branka Lipnik

UČENCI:

Mateja Bider	Rok Irmančnik	Jean Marinšek	Katja Strnišnik
Nina Bider	Aljaž Kočevar	Miha Mikek	Sara Štorgel
Žan Čopar	Nejka Korenjak	Eva Nadlučnik	Ana Tiršek
Kristjan Deleja	Nastja Lipovd	Tim Podsedenšek	Flutra Zekolli

7. B RAZRED

RAZREDNIČARKA: Zvonka Kladnik

UČENCI:

Kristjan Atelšek

Blaž Bider

Tomaž Bider

Urška Blekač

Katja Kropovšek

Nina Pečnik

Tjaša Pevc

Manca Planovšek

Lovro Požarnik

Samra Sejdić

Jan Štiglic

Žan Tominšek

8. RAZRED

RAZREDNIK: Ivan Prgić

UČENCI:

Maruša Bastl	Brigita Klinar	Sandra Melavc	Patricija Semprimožnik
Sandra Čopar	Maša Markelj	Špela Pečnik	Nina Skornšek
Katja Deleja	Izabela Marovt	Tilen Pečnik	Domen Tlakar
Sara Ermenc	Klara Matek	Domen Poličnik	Žan Turk
Tjaša Hriberšek	Urška Matko	Erika Prislan	Nika Veninšek
Natalija Jeraj	Maruša Melavc	Nastja Selišnik	

9. A RAZRED

RAZREDNIČARKA: Darinka Parfant

UČENCI:

Andrej Bezjak
Domen Bider
Jakob Brunet
Tonka Jezernik

Anže Korenjak
Mojca Kuhar
Matija Nadvežnik
Urban Strnišnik

Blanka Štorgel
Monika Tiršek
Albona Zekolli
Gregor Žerak

9. B RAZRED

RAZREDNIČARKA: Sonja Škerget

UČENCI:

Tjaša Colnarič

Blaž Fricelj

Teja Jurjavec

Barbara Jurjovec

Anja Kopušar

Jan Kramer

Luka Lenarčič

Marko Prislan

Tomaž Račnik

Martin Rakun

Polona Reiter

Jerica Rihter

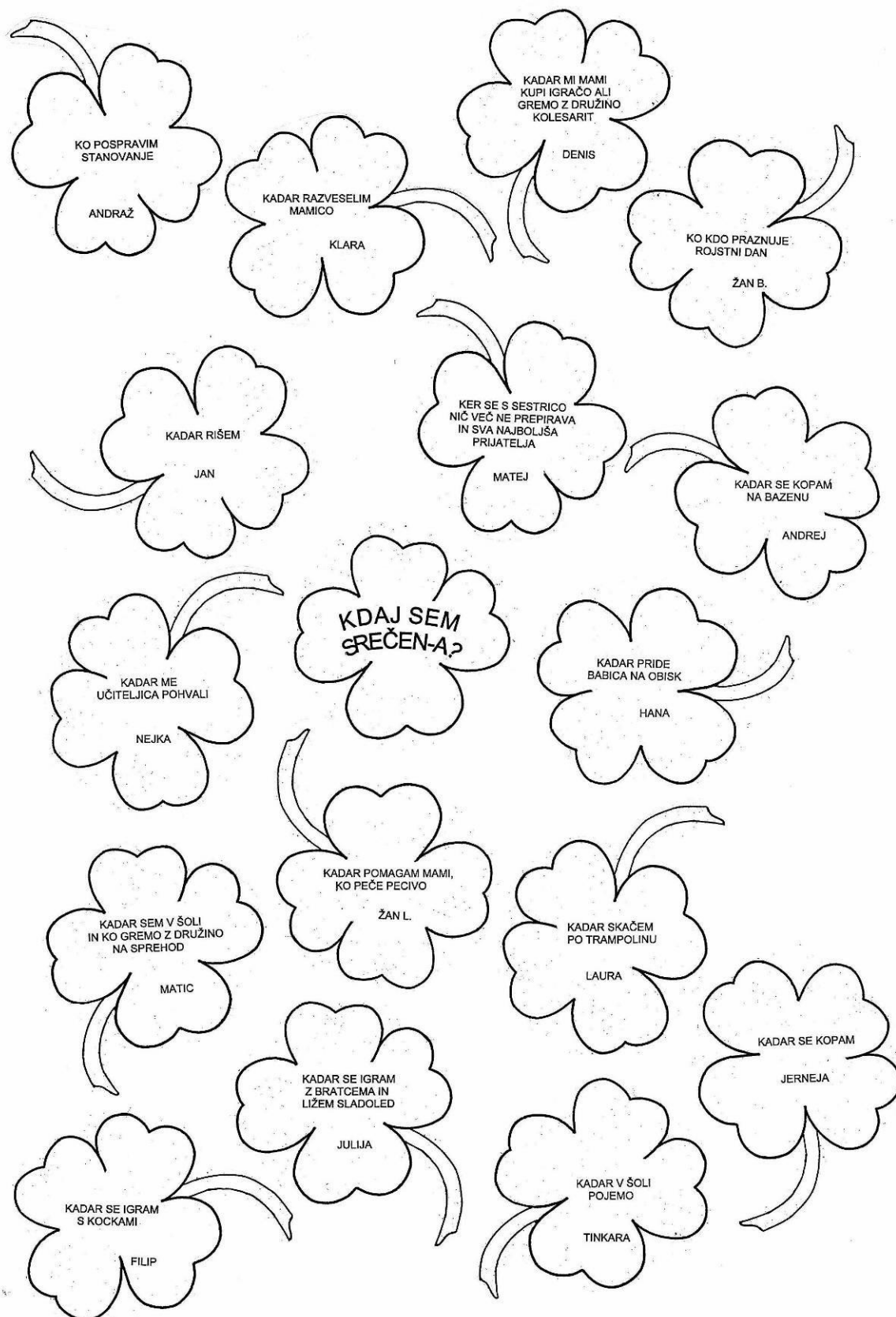
Rene Sotošek

Aleš Turk

Tilen Vidakovič

Janko Vršnak

RAZRED SE PREDSTAVI

POMLAD

Spet je prišla k nam pomlad. Prvi znanilci pomladi so pokukali na plan. Tu vijolica in trobentica, tam pa zvonček in žafran. Travniki so ozeleneli, drevesa so zacvetela. Živali so se prebudile iz zimskega spanja. Ptice selivke so se vrnile in nas razveselile. Naše njive in vrtove smo preorali in že prve vrtnine posejali. Tudi rožice smo posadili, da bi z njimi naše balkone okrasili. Sonce že topleje sije in naznanja, da ni več zime.

Tinkara Robnik, 1. razred

BOLEZEN

Ati in Staš sta doma. Ati si je zlomil roko, Staš pa je imel najprej drisko, potem pa vnetje ušes. Ati se težko obuje, ko gre ven. Tudi kuha težko, zato mu morava z Maticem pomagati.

Brez nas bi delal zelo težko. Ker mu Staš nagaja, je jezen še takrat, ko mi pridemo domov. Včasih ga spravi spat, potem pa je mir v hiši.

Julija Breznik, 1. razred

TEHNIŠKI DAN

Z razredom smo imeli tehniški dan. Delali smo hiše iz lesa, čajnih škatlic, pravih opek in lego kock. Bila sem v skupini, kjer smo zidali hišo. Preden smo začeli delati, smo naredili načrt. Vsak je narisal hišo. Naša skupina je izbrala mojo hišo, nato smo s skupnimi močmi

hišo tudi sezidali iz pravih opek. Ko so se hišice posušile, smo jih razstavili na policah. V tem delu smo zelo uživali in upam, da bomo to še kdaj ponovili.

Klara Mikek, 1. razred

USTAVIL NAS JE POLICAJ

Šli smo na potovanje. Sredi poti nas je ustavil policaj. Pregledal je, če smo vsi pripeti. Rekel je, da smo se peljali prehitro. Ati je moral plačati kazen. Lahko smo se peljali naprej. Še sreča, da nismo povzročili nesreče.

Jaka Kolenc, 2. razred

VOŽNJA S KOLESOM

Nekoč sem se prehitro vozila s kolesom in padla. Iz kolena in komolca mi je tekla kri. Morala sem počivati. Mislila sem, da je prišlo do večje poškodbe. Imela sem srečo.

Vanja Lakić, 2. razred

NESREČA S SKIROJEM

Nekega dne smo se vozili s skirojem. Ker se nam je mudilo, mi je skiro padel na cesto. Povožil ga je avto. Skiro je ostal cel. Voznik je izstopil iz avtomobila in ga dal na varno. Lahko bi bila huda nesreča, ker nisem bila previdna.

Janja Glušič, 2. razred

ŠPORTNIK LUKA

Sem Luka športnik mlad,
k atletiki hodim rad.
Na tekmo v Velenje sem šel
in diplomo za tretje mesto prejel.
Da v tednu ostale dni dolg čas mi ni,
trener skokov,
Janez, poskrbi.

Luka Volk, 2. razred

ŽOGA

Žoga je okrogla in se kotali,
če vržem jo v zrak,
nazaj k meni prileti.
Z žogo se igram,
ko vrh glave vsega imam.
Ko brcnem jo močno,
pazim, da šipa cela bo.
Ko žogo pospravim,
ves utrujen spat se spravim.

Jošt Zavolovšek, 2. razred

MOJE DOBRE LASTNOSTI

• Sem prijazen fant, rad pomagam drugim in se rad učim. Jošt	• Rad berem, pomagam in ubogam. Gašper
• Sem potrpežljiva in prijazna. Benja	• Ubogam mamico. Samo
• Rada pospravljam posodo. Mojca	• Sem vesela, ubogam atija in mamico. Ivana
• Rad pomagam. Miha	• Rad delam in pomagam v mlinu. Jaka
• Sem prijazen, priden in vztrajen. Luka	• Rada pomagam kuhati. Nika
• Rada pojem in nastopam. Janja	• Rada berem. Vanja
• Rada pomagam sošolcem. Zala	• Rad telovadim in pomagam na vrtu. Matija
• Sem radovedna in prijazna do prijateljev. Liza	

UBOGA MUCA

Nekega popoldneva sem se igrala z rožami. Zaslišala sem neko cviljenje. Pohitela sem gledat, kaj je narobe. Ob cesti je ležala povožena bela muca. Stekla sem domov k mamici.

Benja Kolenc, 2. razred

NAŠ IZLET

Prejšnjo soboto smo šli z družino na Golte. Do Stona smo se peljali, naprej pa smo šli peš. Doživela sem nekaj zelo lepega. Zagledala sem srno, ki je tekla proti gozdu, za njo pa je gledal zajček. Počutila sem se zelo lepo. Ko smo prišli domov, sem hitro šla pozdravit babico in dedka. Vse to sem jima povedala in to doživetje zapisala v dnevnik.

Liza Korenjak, 2. razred

V nedeljo smo šli na Črnivec. Bil sem zelo utrujen in žejen. Počutil sem se dobro. Videli smo, da je nevihta porušila veliko drevja. Pot je bila zelo dolga. Šli in vrnili smo se peš.

Samo Kopušar, 2. razred

Vanja Lakić, 2. razred

V sredo smo šli z družino na Kamenjak. Ko smo prišli na vrh, smo jedli in pili. Sestrica Jela je pridno hodila. Bilo je zelo lepo. Ko smo prišli v hotel, je začelo deževati. Domov sem prišla srečna in zadovoljna.

Mina Špeh, 2. razred

Februarja sem se peljala na Menino. Moji dve sestrični sta prišli in počutila sem se zelo prijetno, ker še to nisem doživela. Tudi naša psička sta bila zraven.

Ivana Pahovnik, 2. razred

Neko nedeljo smo šli na Menino. Šli smo na pohod. Ko sem to izvedel, sem bil zelo navdušen in vznemirjen. Peljali smo se z avtom. Videl sem kravo, ki je ušla s travnika. Šel sem pogledat pašnik. Mama me je poklicala, da gremo domov. Domov sem prišel srečen.

Miha Kopušar, 2. razred

TRETJEŠOLCI IMAMO RADI ...

... rad imam sošolca Aljaža, ker je prijazen, me posluša in mi rad pomaga. Ko mi nagaja, mu oprostim in če mu kaj pokvarim, mu pomagam sestaviti nazaj. Skupaj se igrava. Sva prava prijatelja.

Matic

... rada imam sestro, mamico in atija. Sestri zaupam, ker je prijazna do mene. Ko me je še pazila, sva se imeli zelo super. Sedaj je veliko v Ljubljani, zato sem žalostna. Atija imam rada, ker se ne jezi veliko, če naredim kaj narobe. Mamici lahko zaupam, ker najjinih zaupnosti ne pove naprej.

Neža

... rada imam prababico. Z njo se pogovarjam in ji pomagam pri delu v hiši. Prababica je zelo prijazna in je dobrega srca. Pripoveduje mi o svojem življenju, ko je bila še mlada. Zna narediti najboljšo pito. Vesela sem, da je moja prababica.

Nina

... rad imam sestro Marušo. Z mano se igra in je zelo prijazna. Lahko ji zaupam vse skrivnosti, nikomur ne pove.

Tilen

... rad imam mamo, ker je dobra in prijazna. Pomaga mi pri domači nalogi, mi opere obleko in skuha kosilo. Za rojstne dneve peče pice in torte.

David

... rada imam sošolko Patricijo, ki je moja najboljša prijateljica. Kadar sem bolna, mi prinese zvezke, da prepisem snov in naredim domačo nalogo. Včasih se tudi skregava, a je že naslednji dan vse v redu.

Mojca

... rad imam mamico Marjano, ki je zelo skrbna in prijazna. Dovolila mi je kupiti nogometno žogo, dres in nahrbtnik od Barcelone za nogometni trening.

Jan Punčuh

... rada imam dedka in babico. Dedek mi prinese vse, kar si želim, vse bi naredil zame. Babica peče najboljše kekse in je tudi dobra šivilja. Če si kaj naredim, sta vedno pri meni in mi pomagata. Sta moja najboljša prijatelja.

Lana

... rad imam bratranca, ko sem v stiski mi pomagata. Mlajšemu je ime Nejc in hodi v sedmi razred, starejši je Luka in hodi v drugi letnik. Večkrat prespim pri njima. Lepo je, ko se skupaj igramo.

Jan Zavratnik

... najraje imam mojo mamo. Lahko ji zaupam, ker nikomur ne pove. Moja mama tudi dobro kuha in jaz jo vsakič pohvalim. Rad jo imam, ker je moja mama.

Andraž

... rada imam babico, ki živi v Škofji Loki. Ko nas obišče, mi pravi, da je tu pri nas zelo lepo, še posebej zato, ker imamo v bližini gozd, kamor babi rada zahaja po kostanj, borovnice in gobe.

Gaja

... rad imam babico, ker mi vse kupi in če kaj narobe naredim, mi vedno svetuje. Tudi kuha dobro. Enkrat, ko sem prišel k njej in sem imel strgane hlače, mi jih je zašila. To je najboljša babica!

Nejc

... rad imam atija, ker me včasih pelje z motorjem ali traktorjem.

Luka

... najraje imam svoje starše, ki mi vedno pomagajo in me branijo. Lahko jim vse povem.

Hana

... najraje imam prijatelja Žana, ki hodi v prvi razred. Rada se skupaj igra in včasih tudi kaj ušpičiva. Najraje se loviva, plezava po drevesih, tečeva, se voziva s kolesom in igra na nogomet. Sva zelo dobra prijatelja.

Klemen

... rada imam sošolko Mojco. Skupaj se igra in sva prijateljici. V šoli si pomagava.

Patricija

... rad imam mamo, ki ji včasih tudi nagajam, a me ima vseeno rada. Vedno najde zame lepe besede, tudi takrat, ko se drugi jezijo name.

Žan

Hana Selišnik, 3. razred

Nejc Drofelnik, 3. razred

Andraž Rosenstein, 3. razred

MOJA MAMA

Moji mamici je ime Albina. Rada kuha in pospravlja in skrbi za svoje štiri otroke. Rada peče pecivo, če pa ima čas, rada tudi kaj lepega sešije.

Rada se obleče v hlače in bluzo, najraje pa ima čevlje, zato jih ima doma polno omaro.

Mamico imam zelo rad, pa tudi ona me ima rada. Do nje se vedno obnašam lepo.

Aljaž Bider, 3. razred

ČE BI BIL MAMA

Če bi bil mama, bi kuhal kosilo in opravljal hišna opravila. Pomagal bi svojim otrokom pri domačih nalogah. Otrokom ne bi pustil biti predolgo za računalnikom in pred televizijo. Bil bi zelo stroga mama.

Maj Hrovat, 3. razred

MOJ ATI

Mojemu atiju je ime Matjaž. Največkrat je oblečen v kavbojke in majico. Ima kratke črne lase in rjave oči. Po poklicu je računalničar. Popravlja računalnike. Imam ga zelo rada. Tudi on me ima rad. Večkrat greva smučat. Včasih je zelo strog, a je vseeno najboljši ati na svetu.

Tinkara Pečnik, 3. razred

ŠOLA V NARAVI

Končno je prišel težko pričakovani ponedeljek, ko smo se vsi veseli zbrali pred šolo. Kmalu je prišel avtobus in odpeljali smo se v Kočevje.

Po prihodu v dom Jurček smo se porazdelili v sobe. Po kosilu smo si ogledali mesto Kočevje. Učitelj nam je povedal o nastanku gradu Fridrihtajin.

Zvečer smo imeli predstavitev skupin. Naslednji dan po zajtrku smo izdelovali sončne ure. Po kosilu smo imeli lokostrelstvo. Po večerji smo šli opazovat nebo, videli smo veliki in mali voz ter polno luno. V sredo dopoldan smo šli v pragozd. Videli smo veliko jelko, ki je bila tako debela, da jo je obkolilo sedem otrok. Po kosilu smo imeli preživetje v naravi. Med potjo smo nabirali suhe veje. Na cilju smo zakurili ogenj. Na žerjavici smo si spekli jabolko in kruh. Po večerji smo imeli kviz. Zjutraj po zajtrku smo imeli učno pot. Našli smo košutino sled. Šli smo do rožnega studenca. V dom smo prišli ravno v času kosila. Po kosilu smo se igrali in zabavali v učilnici. Po večerji smo dobili torto, nato smo šli v disko, kjer je bilo lepo. Naslednje jutro smo se igrali igro Lov na lisico. Po kosilu smo imeli podelitev priznanj. Zunaj nas je že čakal avtobus. Vsi smo se veseli vkrcali na avtobus, saj smo komaj čakali, da pridemo domov.

Maja Pečnik, 4. razred

NESREČA

Zaškripale so zavore,
ker odpovedal je volan.
Čeprav moj ati ni bil nič zaspan,
kamion postal je neugnan.
Lomile so se veje,
kamion ubral je svojo pot.
Utrujen, poškodovan,
v globeli utihnil je ropot.
Čeprav zgodila se je huda nesreča,
ni gorela sveča
in moj ati
je še vedno moja sreča.

Žiga Gerdina, 4.razred

DRAGI MIKLAVŽ

Se srce mi smeji,
ker obdaril si me ti.
Zato ti hvala iz srca,
za darila tvoja vsa.
Bom vedno priden in marljiv,
da tudi drugo leto od tebe
darilo bom dobil.

Rok Melavc, 4. razred

MED POČITNICAMI

Najbolj mi je ostalo v spominu to, da sem bil zjutraj sam doma. Tako sem si lahko predstavljal, da sem že odrasel in odgovoren fant. To mi je bilo zelo všeč.

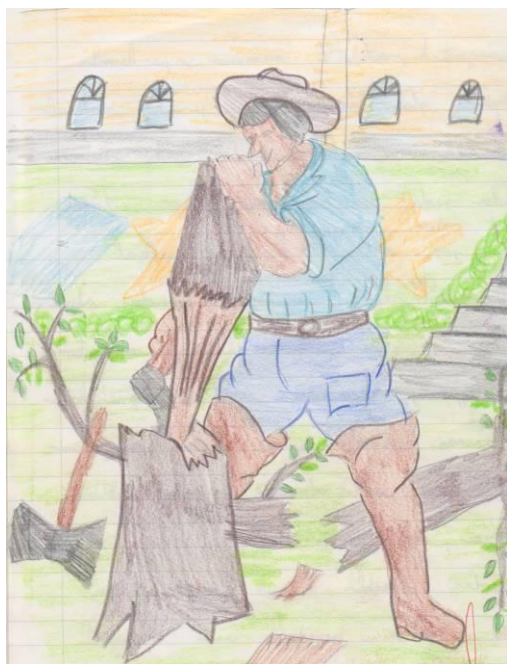
Vsako jutro sem znova vstajal in bil sam v zgornjem nadstropju hiše. Oči in mami sta bila v službi. Stara mama in stari ata pa sta bila v spodnjem nadstropju. Sam sem bil v kopalnici in sam sem bil v svoji sobi, kuhinji in dnevni sobi. Velikokrat sem zašel tudi v spalnico od očija in mamice. Tam sem nekaj časa pregledoval omare in police. Na polici je bil očijev parfum, katerega sem tudi poskusil. Moram priznati, da je res dišal. Ko sem odšel v kopalnico, sem se stuširal in uporabil očijev šampon. Nato sem pregledal mamičine šminke in ugotovil, kako težko je biti ženska. V dnevni sobi sem nekaj časa gledal televizijo. Ponavadi kar poročila, saj so me začela strašno zanimati. Vendar moram priznati, da so risanke mnogo bolj zanimive. V kuhinji sem si za konec moje pustolovščine poiskal še posladek in se odpravil na računalnik. Čez nekaj časa pa sem postal res zelo lačen, zato sem se odločil, da bom zaključil svojo odraslost in odšel k stari mami na kosilo.

Med počitnicami sem ugotovil, da bom raje še kar otrok. Biti odrasel ni tako enostavno, kot sem mislil. Ugotovil sem, da si ne želim sprememb. Naj ostane tako, kot je. Naj bo mami – mamica, oči – oči, jaz pa njun sin.

Kristjan Pečnik, 4. razred

MARTIN KRPAN (obnova)

Živel je Martin Krpan na Vrhju pri Sveti Trojici. Imel je kobilico, s katero je z morja prevažal angleško sol. Krpan je srečal cesarja. Zanimalo ga je, kaj tovari. Odgovoril mu je, da tovari kresilno gobo in bruse. Minilo je nekaj let in Krpan je bil poklican na Dunaj. Tam je plašil veliki možakar po imenu Brdavs. Brdavs je bil tako močan, da so se ga vsi bali. Srečata se Krpan in cesar in po pojedini pojmeta izbirat orožje. Krpan izbira in izbira, a vse v rokah zdrobi. Cesar se čudi, kaj je to. Zato Krpana odpelje v

Rebeka Robnik, 4. razred

kovačnico, da si orožje naredi sam. Naredi nekaj podobnega mesarici in gre na cesarski vrt. Tam poseka košato lipo. Cesar to vidi in prebledi, ker ga je strah, kaj bo rekla cesarica. Lipa jim je vsem poleti delala senco. Cesar pelje Krpana, da si izbere konja, a Krpan izvleče prvega in zadnjega čez prag. Krpan ukaže, naj mu pošljejo njegovo kobilico. Prišel je čas boja. Pred bojevanjem si podata roke. Krpan Brdavs tako stisne roko, da mu kri izza nohtov udari. Urno zasukata svoja konja in se podata v boj. Tako Krpan Brdavs odseka glavo in je ponosen, da ga je premagal. Krpan si misli, hvala Bogu, da takih ni za vsakim vogalom. Krpan dobi pri cesarju mošnjo in pismo. Zaželi si, da bi bil na Vrhju pri Sveti Trojici.

Natalija Bider Reiter, 4. razred

IZGUBLJENA V GOZDU

Ste že kdaj poklicali telefonsko številko 112 ali 113? Jaz sem jo. Pravzaprav ne jaz, temveč moji starši.

Bil je soparen poletni dan. Pod domačo lipo sem se igrala s svojo najljubšo punčko. Mimo mene je prišla babica in stokala: »Joj, letos pa res na nobenem češnjem drevesu ni češenj, pa tako rada bi iz njih naredila kompot za moji dve vnukinji.« Ob teh besedah mi je v glavo šinila odlična misel. Pomislila sem, da bi lahko ob robu gozda našla kakšno drevo s slastnimi češnjam. S tem bi babico zelo razveselila. Danes vem, da je bilo to neumno razmišljanje, ker če bi bilo v okolici našega doma kakšno drevo, na katerem bi rasle češnje, bi za to vedela vsa družina. Kljub temu sem odšla do roba gozda iskat drevo. Hodila sem sem ter tja, a povsod same smreke. Nakar sem globoko v gozdu zagledala srno. Pomela sem si oči. Da, res je bila srna. Ker sem verjela, da me bo počakala, sem se počasi pomikala proti njej. A ko je pod mojimi nogami le malo zaškripalo, se je srna obrnila in stekla stran. Planila sem za njo. Tekla sem in tekla, kmalu pa je srna kar izginila v grmovje. Mislila sem, da se je pogreznila v zemljo. Ostala sem sama sredi gozda. Oprezala sem okrog, da bi srno vendarle zagledala. A zaman. Začela sem razmišljati, da se bom morala vrniti domov. Domov! Po kateri poti pa? Niti sanjalo se mi ni, po kateri poti sem v gozd prišla. Vedela sem le, da sem zašla globoko vanj. Iz minute v minuto se me je lotevala močnejša panika. Bližala se je noč, jaz pa še vedno na istem mestu. Ne boste verjeli, koliko je ponoči v gozdu svetlih oči in vse zrejo vate. Morali bi slišati strašne glasove. Vsa otrpla od strahu sem čepela v grmovju. Z vetrovko sem se pokrila čez glavo in čakala na najhujše. Izgubila sem občutek za čas in orientacijo, zato ne vem, kdaj sem v daljavi zagledala svetilke. To je bilo zame osrečujoče, kajti s svetilkami je prišel oče v spremstvu policajev in psa. Od veselja me je objel, nato sva skupaj odšla domov. Kako sem bila doma okarana, vam raje ne povem.

Pregovor pravi: » Vsaka šola nekaj stane.« To bo kar držalo. Mene je stala veliko strahu in me naučila, da ni dobro brezglavo tavati po gozdu.

Eva Grudnik, 5. razred

Spis je bil nagrajen na regijskem in državnem natečaju »Naravne in druge nesreče – Klic v sili 112«.

SMUČARSKI TEČAJ NA GOLTEH

Letos je naša šola prvič organizirala brezplačni smučarski tečaj za petošolce. Udeležili smo se ga vsi, razen sošolke, ki je na žalost zbolela. S tečajem smo pričeli 2. februarja 2009, končal pa se je 6. februarja 2009.

Vsak dan smo imeli štiri ure pouka. Nato smo imeli kosilo in se takoj odpeljali z avtobusom v Žekovec. Tam smo dobili smučarske karte in se z gondolo odpeljali naprej. Po prihodu v hotel smo se preobuli v smučarske čevlje. Tisti učenci, ki nismo imeli vse opreme, smo odšli v izposojevalnico in si jo tam izposodili. Ko smo imeli vso opremo, smo odšli na sneg, kjer smo imeli testiranje. Učitelji smučarskega tečaja, katerih društvo se imenuje Beli zajec, so nas razdelili v tri skupine. Za nekatere učence je bilo to nekaj novega, saj so bili prvič na smučeh. Ti učenci so bili skupaj v prvi skupini. Druga skupina je pričela na traku. Med tem smo se smučarji tretje skupine odpravili na lažje proge. Hitro smo napredovali in tako je prva skupina bila na traku, druga na lažjih progah in tudi mi, ki smo bili v tretji skupini, smo bili že na vseh progah. Dnevi so hitro minili in že je bil tu petek. Ker smo že vsi znali dobro smučati, so nam učitelji pripravili tekmovanje. Vsaka skupina je tekmovala posebej. Na koncu tekmovanja smo vsi prejeli priznanje za uspešno opravljen smučarski tečaj. Na smučarskem tečaju sem se imela zelo lepo in upam, da se moji sošolci s tem strinjajo. S pomočjo učiteljev smo se zelo dobro naučili smučati.

Nina Turk, 5. razred

JAJČEVKA

V vasi Dol-Suha, kjer sem jaz doma, je še zmeraj šega, da »ledik« fantje hodijo od hiše do hiše in pobirajo jajca. To staro navado obujamo vsako leto na god svetega Florjana; to je 4. maja. Dan ali dva pred pobiranjem raznosijo fantje listke po domovih in tako obvestijo vaščane, da se bliža Florjanovo in da naj pripravijo jajca. Na teh listkih so napisani verzi o sv. Florjanu.

Urca osem je odbila,
dan gospodov oznanila,
varuj ognja svet' Florjan,
oj, varuj ognja tudi vam!

Ko svet' Florjan god slavi,
navada stara oživi.
Ledik fantje se zberó,
vriskajo si in pojó,
saj po jajca k vam gredó.

Dan današnji pobirajo jajca na soboto, pred ali po Florjanu, ker je potem v nedeljo čas za počitek, saj ni službe in šole. Zvečer se fantje zberejo in gredo od hiše do hiše ter pobirajo jajca. Pri vsaki hiši malo »povasujejo« in zapojejo kakšno pesem. Na jajčevki ne smejo manjkati muzikantje, tako je bolj veselo. Jajca pri kakšni hiši tudi skrijejo, zato jih morajo včasih fantje poiskati. Skrivališče je lahko tudi v krušni peči, takrat so ob pobiranju črni od saj. Pri vsaki hiši jim seveda dajo pijače in jedače, se jim zahvalijo za obisk in jih povabijo, da se čez leto dni spet oglasijo. Obisk fantov naj bi hišo namreč obvaroval ognja in še kakšne druge nesreče. Pobiranje se, preden obhodijo vse hiše, zavleče pozno v noč.

Čez teden dni se zberejo na kakšni kmetiji ali gostilni in naredijo zabavo, zraven povabijo še dekleta, da iz jajc spečejo »šnite« in »šmorn«. Nekateri pa jajca prodajo in kupijo razne dobrote.

Ivo Bider 6. razred

ROK 6.r

Jaka 6.r

Manika 6.r

Pika Meniga Bider

OBIČAJ PRIPRAVLJANJA BUTAR V NIZKI

Butara je sestavljen šop rastlin, ki je oblikovan na različne načine. Butare se nesejo v cerkev na cvetno nedeljo, kjer jih blagoslovijo. Občudovane so največje.

Še danes pripravljamo butare, a nekdanj je bil ta običaj bolj dorečen. Najprej je bilo potrebno nabrati vso potrebno cvetje in grmovje. Za naš kraj je značilno, da je bila butara sestavljena iz pušpana, božjega lesa – bodike, bršljana, tise, križcev, mačic ter leskovih vejic in vrbovih trakov. Vsi ti sestavni deli so se morali nabrati v tednu pred cvetno nedeljo. V Nizki je bil običaj, da so odšli vsi družinski člani skupaj nabirat grmičevje ob poti na najvišje ležečo kmetijo nad Nizko – Lipo. Pot za nabiranje je vodila skozi Hudo mlako, mimo Menčonov. Pred Hudo mlako, ob robu gozda, rastejo križci – dren, prvi cvetoči grm. Pri Menčonih so nabrali pušpan, na Lipi pa je bilo veliko cvetočega bršljana. Na poti nazaj proti Nizki, v Šentjanžu pri Pezarji, se je odtrgala vejica tise in na močvirnih

travnikih pod Menčoni še vrbove vejice. Kasneje, v različnih, tako imenovanih grobljah med travniki, tudi leskove veje in mačice. Pri vsaki hiši pa je rasel božji les, ki je bil namenjen varovanju doma.

Na sobotno popoldne je hišni gospodar, to je bil po navadi stari oče, oblikoval butaro. Leskove vejice je z vrbovimi šibami povezal v snop in vanj nato zataknil ostalo zelenje. Otroci so z materami s krep papirjem okrasili pripravljeno butaro. Najbolj spretni so oblikovali različne verige in rože. Na koncu je bila butara pripravljena za blagoslov v cerkvi.

Po maši so butaro prinesli domov in jo obesili na eno od sadnih dreves, da bi le-to bogato cvetelo in obrodilo. Ob kurjenju peči za peko potice in kuhanju mesa so na veliko soboto delček butare dali na ogenj. Butaro so čez leto shranili na podstrešje in kadar je poleti grmelo in treskalo so njen delček zopet dali na ogenj, da bi hišo obvarovali pred strelo.

Živa Jurič, 6. razred

»RAŽN«

Ta običaj je danes malo znan; Podvolovljek je eden redkih krajev, kjer ga praznujejo. Na dan sv. Antona puščavnika se zberejo vse ženske iz vasi, moški ne smejo zraven, in hodijo od hiše do hiše. Pri vsaki dobijo na svoj »ražn« meso ali mesne izdelke. Kaj je ražn? To je palica, na kateri dimimo klobase. Pri vsaki hiši tudi lepo zapojejo in če je pri hiši kašna ženska, ki bi rada odšla z njimi, jo rade volje vzamejo s seboj. Obhod traja dokler ne obidejo vseh domačij in ne poberejo mesa in klobas, ki so jih pripravili po hišah. Pobrane mesnine shranijo v vaški gostilni, kjer naslednjo soboto organizirajo veselico, ki poteka nekako tako: klobase in meso skuhamo, suhe salame in ostale dobrote narežemo v narezek, zraven skuhamo še krompirjev »zos« in pojedina se lahko prične. Ženske na veselico povabijo tudi svoje može in fante ter se ob dobri kapljici in glasbi rajanje zavleče pozno v noč.

Maruša Miklavc, 6. razred

AREH 2009

Učenci 6. razreda smo se konec januarja skupaj z razredničarko podali v zasneženo in skrivnostno pustolovščino.

Na Areškem Pohorju smo se učili smučati, testirali smo potrpežljivost naših učiteljev ter prižigali iskrice novih in starih simpatij. Bilo je lepo in naša šola v naravi nam bo za vedno ostala v spominu.

ŠOLA

... to velika je ustanova,
v njej učenci se uče,
čeprav včasih skregajo se.
Prepiri včasih minejo – včasih pač ne.

UČITELJI – zapletena stvar,
za učence jim je mar.
Otrokom res gredo na živce,
ko s testi v roki prišume,
otroci hitro pisati hite.

Včasih otroci kaj ušpičijo,
ob tem pa se zabavajo.
Ko pa pride čas, da se ločijo,
v srednjo šolo se odpravijo.
In še pozdravček v slovo,
tedaj vsi žalostni so.

Eva Nadlučnik, 7. a razred

LJUBEZEN

V moje življenje tiho stopil je,
bil je tih in prijazen,
bil je cvet,
ki ogrel moje je srce.

Tisti pogledi, trenutki,
to zame vse v življenju bo.
Najraje ga gledam v oči in
moje srce po njem hrepeni.

Ko sem zagledala ga,
mi je zastalo srce
in hotela sem postati njegovo dekle.
Njegovi poljubi, njegovi objemi,
bili zame so vse.

Zvezde na nebu dolgo v noč bodo sijale,
ko najina ljubezen združena bo.

Flutra Zekolli, 7. a razred

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je trden most, ki ga ne moremo zrušiti.
Prijateljstvo se ne konča čez noč, ampak traja celo
večnost.
V prijateljstvu ni žalosti in zla, ampak je le radost in
sreča.
Prijateljstvo pač traja, traja in še enkrat traja.

MOJ RAZRED

V mojem razredu je zelo
zabavno, saj se imamo vsi
zelo radi.
Ko je včasih kdo v stiski,
si zelo pomagamo, da ta
prebrodi težave.
Ko pa je kdo srečen, smo
srečni z njim.
TO JE 7. A

Nina Bider in Nastja Lipovd, 7. a razred

Sara Štorgel, 7. a razred

Bil je lep večer, ko sva se spoznala in si prvič poljub dala. Takrat je bilo lepo, kot v nebesih bo. Le tisti dan v mojih mislih je ostal in takrat sem ti dejal, da zvest ti bom ostal.

Ostal je spomin prelep, v mojih mislih zdaj je prizadet in obupal sploh ne bom. Vendar počakal te bom. Ko boš prišla, jaz te bom objel in te nazaj k sebi sprejel!!!

Res pogrešam te zelo, in upam da se kmalu boš vrnila in mi svoj sladki poljub podarila. Upam, da kmalu ta dan bo prišel in da skupaj bova ostala.

Ostal je spomin prelep, v mojih mislih zdaj je prizadet in obupal sploh ne bom. Vendar počakal te bom. Ko boš prišla, jaz te bom objel in te nazaj k sebi sprejel!!!

Žan Čopar in Jean Marinšek, 7. a razred

OH TA ŠOLA

Oh ta šola,
men' se že rola.
Kaj učitelji bi radi,
saj smo mi še mladi.
Ful mi je dolgčas,
ko po šoli capljam,
ampak zraven se še kul imam.
Se cele dneve učim,
zraven pa še zaspim.
Ko se pa zbudim
nazaj v šolo prihitim.

LJUBEZEN KOT V PRAVLJICI

Ljubezen je kot pravljica,
ki jo vsakdo nekoč doživi.
Ljubezen je kot roža,
ki jo vetrič boža.
Ljubezen je bolezen,
težko ostaneš trezen.
Z njo v oblake poletiš
in v njih zblediš.

Tjaša Pevc 7. b in Katja Strnišnik 7. a

OGLED ODDAJE NLP**19. 4. 2009 smo si učenci 7. razreda ogledali oddajo NLP!!!**

Bili smo priča poteku snemanja te oddaje. Bilo je zelo zabavno. Ko smo prispeli na RTV Slovenija, nas je sprejel naš animator, ki nas je ves čas zabaval in vzpodbujal. Snemanje se je začelo ob 15. uri in se končalo ob 18.30. Pred snemanjem v živo smo imeli vaje ploskanja in žvižganja. V oddaji je bilo veliko gostov: **Nina Pušlar, Omar Naber, Sausages** ... Med oglasi oziroma tudi med predvajanjem že vnaprej posnetih prispevkov nas je animator Alen popeljal po televizijski hiši. Ogledali smo si snemanje Poročil ob 17-ih, kjer smo morali biti tiho kot miške, saj »je šlo zares«. Z vrha studia smo si ogledali pripravo oziroma del generalke za oddajo Spet doma, v studiu za snemanje Lota pa smo se lahko fotografirali za spomin na obisk na RTV Slovenija. Med odmorom so nas pogostili s keksi in vodo, da smo si nabrali novih moči za vreščanje, ploskanje, ... Oddaja je bila zelo zabavna in izvedeli smo, kako poteka snemanje oddaje. Bilo je super, ker smo v živo videli tudi voditelja in še druge znane Slovence. Med glasbenim trobojem so naše punce ocenjevale znane pevce. Največ točk so dale Nini Pušlar, ki je v troboju tudi zmagala. Na koncu oddaje nam je Omar Naber dal avtograme, ki smo jih bili vsi veseli.

Na Rečico smo se vrnili ob 19.30.

Za vedno nam bo v spominu ostal ogled oddaje NLP!!!

Učenke in učenci 7. razreda

RAZISKOVALNI TABOR V FIESI

Septembra smo se sedmošolci odpravili na raziskovalni tabor v Fieso. V našem načrtu je bilo, da podrobneje spoznamo in raziščemo morje. Poleg spoznavanja morja smo se ukvarjali še z orientacijo, športnimi dejavnostmi (plezanje, lokostrelstvo, vožnja s kajakom, kopanje v morju, igranje odbojke ipd).

Predzadnji dan smo imeli skupaj s sostanovalci iz

Ptuja zabavo. Skupaj smo se zabavali in plesali.

Ta tabor se nam je zdel zelo zanimiv in zabaven.

Lovro Požarnik, Jan Štiglic, Kristjan Atelšek

RAZREDNI LJUBLJENČKI

V 7. b razredu so poleg nas šolarjev še čisto posebni učenci, ki jih imamo zelo radi. To so naše zebrice: Tom, Tvidi in Jeri ter hrček Eri. Poleg teh živahnih učencev imamo tu še tarantelo Mici, ribico Zlatko in paličnjake, ki so zelo požrešni. Za te

naše ljubljenske moramo dobro skrbeti, da jim je bivanje prijetno.

Naše ljubljenske imamo zelo radi, z njimi se pogovarjamo, jih pestujemo in če smo žalostni, jim tudi zaupamo svoje probleme. Takrat nam pozorno prisluhnejo.

Učenci 7. b razred

**GLEDALIŠKO
UDEJSTVOVANJE 8. RAZREDA
IN UVRSTITEV NA REGIJSKO
SREČANJE GLEDALIŠKIH
SKUPIN**

Igra **Gozdni idol** je nastala kot predstava za starše in kraj. Kasneje pa smo se odločili in začeli z njo gostovati. Tako smo nastopali v Grižah, Preboldu in igrali tudi za našo šolo v sklopu kulturnega dne. Čisto za zabavo smo se odločili, da bomo sodelovali tudi na območnem srečanju Klipe klope, ki poteka v organizaciji JSKD Mozirje in je del projekta Mladi gledališnik, v okviru katerega strokovni ocenjevalci izbirajo gledališke igre za regijsko srečanje gledaliških skupin. Na območnem srečanju smo dobili zelo dobre ocene in se tako uvrstili na regijsko srečanje, ki je potekalo v Radečah, kjer smo publiko prav tako nasmejali do solz.

Skupino sestavlja celoten 8. razred devetletke, saj je igra nastala kot predstava za starše. Igra Gozdni idol govori o tem, da vsak lahko doseže uspeh, če si dovolj trdno zastavi svoj cilj. Igra in vse, kar je povezano z njo, je delo vseh učencev in razrednika Janija Prgića, njen cilj pa je predvsem to, da se vseh 23 učencev ob nastajanju in igranju likov čim bolj zabava in povezuje v trdno sodelujočo skupino sošolcev.

OSMOŠOLCI NA IZLETU V LJUBLJANI

Februarja smo se udeležili improvizacijskih delavnic v Ljubljani. Petkovo popoldne smo preživeli v družbi prekaljenih gledaliških improvizatorjev, ki so nas vključili v številne improdiscipline. Pri tem smo se neizmerno zabavali. Višek delavnic je bila predstava

srednješolcev, ki so se izkazali za odlične improvizatorje. Popoldne se je prevesilo v večer, ki smo ga preživeli tako, da smo si ogledali staro Ljubljano, Tromostovje in Prešernov trg. Ne samo da smo ta dan spoznali znano televizijsko voditeljico in odlično gledališko improvizatorko Ano Marijo Mitić, sodelovali smo tudi v pravem improvizacijskem gledališču in spoznali čare večerne Ljubljane.

Osmošolci in razrednik

VSEH DEVET LET

Ko bili smo mali,
pisat nismo znali,
najraje smo se igrali
in slikanice radi brali.

Ko večji smo postali,
smo v šolo odhlačali
in se učenju vsi predali,
risali, računali, debele knjige brali.

V šoli je bilo zelo lepo,
čeprav matematika ni nam šla v glavó.
Glasbo najraje smo imeli,
ker vse tone smo zadeli.

Ljubezen, to je prava beseda za nas,
ki jo vsak upa izgovoriti naglas.
Radi se imamo
in na najstniški način uživati znamo.

Bliža se nam konec leta,
radi šli bi na otok Kreta.
Čeprav bi koga ujezili,
na šolo najraje bi pozabili.

Zvonec odšteva zadnje šolske dni,
v naših srcih ni več moči.
Počasi se bomo poslovili
in v šoli za vedno sledi pustili.

V prihodnosti ne vemo, kako nam bo.
A upamo, da nam bo lepo.
Trudili se bomo in uspeli,
v življenju svoje sanje živeli.

Albona Zekolli , 9. a in Jerica Rihter, 9. b razred

Luka Lenarčič, 9. b

Urban Strnišnik, 9. a

Prvi koraki na tekaških smučeh ...

... vzpon na Tamar

Pohod na tromejo

9. razred v vlogi rudarjev

ŠOLSKA DEJAVNOST

VPIS BODOČIH PRVOŠOLCEV

Konec februarja smo na šoli sprejeli bodoče prvošolce, ki so se v spremstvu staršev prišli vpisat v 1. razred. Nekateri so v šolo vstopili pogumno in samozavestno, drugi z nezaupanjem in strahom v očeh. Razumljivo, da so bili različni odzivi, saj nekateri še nikoli niso bili v »pravi« šoli; tisti pa, ki so že bili, nimajo točne predstave o tem, kaj pomeni, da bodo septembra postali prvošolci.

V mesecu maju smo imeli skupno srečanje z otroki ter starši bodočih in letošnjih prvošolcev. Tako smo hoteli malo olajšati »tremo« pred prvim šolskim dnevom v začetku septembra.

Prihajajoča generacija mladih nadobudnežev je bila nad šolo navdušena in le upamo lahko, da bo tako tudi v naslednjih letih šolanja.

19. OTROŠKI PARLAMENT: LJUBEZEN IN SPOLNOST

V šolskem letu 2008/09 je bila rdeča nit otroškega parlamenta tema o ljubezni, spolnosti, medvrstniških odnosih, istospolnosti ipd. Otroški parlament se je najprej odvijal v posameznih razredih (od 5. razreda naprej), kjer so učenci izbrali dva predstavnika razreda, ki sta sodelovala na šolskem parlamentu. Nadalje so šli predstavniki šole na medobčinski parlament, kjer so izglasovali predstavnike občin Zgornje Savinjske doline, da so osnovnošolce zastopali na regijskem parlamentu v Velenju. Končna »postaja« otroškega parlamenta pa je bila v Ljubljani, v dvorani Državnega zbora.

Na vsaki stopnji parlamenta je delo potekalo različno. V razredih smo iskali asociacije na temo ljubezen in spolnost, o njih smo se pogovarjali, izražali svoja mnenja ter na koncu določili še predstavnika razreda. Le-ti so na šolskem parlamentu predstavili mnenja sošolcev, igrali so igro vlog na temo istospolnosti in nezaželene nosečnosti, v goste pa smo povabili učiteljico Zvonko Kladnik, ki je odgovarjala na vprašanja učencev. Na koncu smo skupaj zapisali še ugotovitve oziroma spoznanja, ki smo jih pridobili pri sodelovanju na šolskem parlamentu. Tako učenci menijo, da so dobro informirani o spolnosti, da je sprejemanje drugačnosti – istospolnosti – odvisno od posameznika in da ne smemo nikomur vsiljevati svojega mnenja. Vedo pa, da je veliko ljudi, ki ne sprejemajo drugačnosti. Strinjajo se, da istospolnost ni bolezen.

Vedo in se strinjajo s tem, da ženska sama odloča o splavu. Zavedajo pa se tudi, da ima lahko splav negativne posledice.

Na šolskem parlamentu so parlamentarci šole izglasovali 6 učencev, ki so našo šolo zastopali na medobčinskem parlamentu v Nazarjah. Dva izmed njih pa sta sodelovala še na regijskem parlamentu v Velenju.

Parlamentarci so na vseh stopnjah parlamenta suvereno izražali svoja mnenja, jih opremili z argumenti in tako konstruktivno sodelovali v pogovorih.

PROJEKT: KAKŠEN NAJ BO UČENEC, KAKŠEN UČITELJ

V mesecu februarju sem po razredih (od 5. razreda naprej) izvajala projekt Kakšen naj bo učenec, kakšen učitelj. Namen projekta je bil, da bi tako učenci kot tudi učitelji ozavestili, kakšni bi naj bili oziroma razmislili o tem, kakšni smo.

Med razredno uro so učenci pisali asociacije o »idealnem« učencu in učitelju, med katerimi je bilo nekaj tudi nerealnih. V posameznih razredih smo se o njih še pogovorili ter določili predstavnika, ki je sodeloval pri izdelavi plakata.

Tako smo skupaj s predstavniki izdelali dva plakata. Plakat Kakšen naj bo učenec? smo postavili na vidno mesto, na oglasno desko, tako da si lahko učenci vsakodnevno pogledajo vrline dobrega učenca. Prav tako pa smo izdelali plakat z naslovom Kakšen naj bo učitelj?, ki je razobešen nad vrati zbornice in nas, učitelje, opominja, kakšni naj bomo, da se bodo učenci z nami počutili dobro, če ne kar najboljše.

Menim, da je projekt smiseln za ustvarjanje pozitivne klime med poukom in na splošno življenjem na šoli. Kako pa se bomo tega držali, tako učenci kot učitelji, pa je odvisno od vsakega posameznika. Je pa tako, da je za ustvarjanje dobrega odnosa potrebno obojestransko sodelovanje in prilagajanje.

Erika Jamnik, šolska svetovalna delavka

PROJEKT PASAVČEK

Učenci 1., 2. in 3. razreda so bili vključeni v projekt PASAVČEK, ki je potekal v okviru Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Vanj so bili vključili z namenom, da bi s svojim znanjem prispevali k svoji večji varnosti in varnosti nas vseh v prometu. V mislih imamo predvsem uporabo otroških varnostnih sedežev in varnostnih pasov ter tako zmanjšati posledice morebitnih nesreč.

Pridno so zbirali pečatnike na kartončkih, ki

so pričali o uporabi varnostnih pasov celotne družine in se držali slogana – RED JE VEDNO PAS PRIPET. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu nam je preko celega leta pošiljal propagandni material: šolski koledar, knjižice, pobarvanke, sestavljanke, nalepke ...

Učenci so se seznanili z uporabo varnostnih pasov in otroških varnostnih sedežev, pridno so pisali, risali, raziskovali, izdelovali plakate in ustvarjali na temo o prometu. Svoje izdelke so razstavili na panojih.

V sodelovanju s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu smo na šoli organizirali prireditev Pasavček. Na njej so udeležencem svetovali glede pravilne uporabe otroških sedežev glede na starost in težo otroka. Preizkusili so lahko demonstracijske tehtnice za prikaz naletne teže pri različnih hitrostih (30, 50 in 90 km/h). Obiskala nas je tudi maskota Pasavček, ki je otroke povabila na naprave ter jih povprašala, kako se vozijo v avtomobilu.

V nadaljevanju dopoldneva so učenci skupaj s starši ustvarjali v delavnicah in utrjevali svoje znanje ob računalniku.

Zaključek prireditve je bil v zgornji avli, kjer so se učenci predstavili s kulturnim programom in se pomerili v kvizu. Pokazali so veliko mero znanja. Z veseljem lahko trdimo, da so se ob tem projektu resnično veliko naučili.

Poznavanje prometnih pravil pa seveda ni dovolj. Zavedamo se, da jih je potrebno dosledno upoštevati prav na vsakem koraku.

Prireditvi so prisostvovali nekateri pomembni gostje: gospod župan, direktorica zavoda, predstavnik občinskega Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, predstavnik policijske postaje Mozirje in novinarji.

Vodja aktiva Sabina Kramer

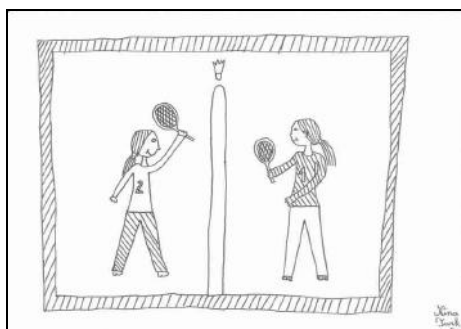
ŠPORTNI KROŽEK

Športni krožek je obiskovalo 22 učencev 1. in 2. razreda. Učenci so pokazali veliko zanimanje za šport. Izvajali smo naravne in elementarne oblike gibanja, elemente s področja gimnastične in atletske abecede. Nekaj ur smo namenili tudi vajam s programa ZLATEGA SONČKA.

Učenci so si razvijali gibalne spretnosti, fino in grobo motoriko, se seznanjali s preprostimi športnimi pravili. Spoznavali so različne športne izraze in pojme. Orientirali so se v prostoru in obvladovali telo v različnih položajih. Spoznali so pomen ogrevanja in raztezanja po dejavnosti. Urili smo tudi vaje za ŠPORTNI KARTON.

Najbolj so uživali ob igrah z žogo in različnih štafetnih igrah. Navajali so se na spoštovanje športnih pravil, in na zdravo ter aktivno preživljanje prostega časa.

Sabina Kramer

POROČILO O DELU PLESNIH DELAVNIC

Plesne delavnice so bile namenjene učencem od 1. do 4. razreda. Vključenih je bilo 22 učencev. Izvajali smo jih enkrat tedensko, ob ponedeljkih, 6. šolsko uro.

Namen in cilj naših srečanj je bil, da se učenci sprostijo pri lastnem ustvarjanju, imajo sposobnost slediti z gibi poteku glasbe in poglobljajo ritmično zanesljivost.

Na začetku smo ritmično izreko izštevanek nadgradili s ploskanjem.

Ob poslušanju glasbe so se prosto in ustvarjalno izražali z gibi.

Na nastopu smo se predstavili s plesno koreografijo.

Delo z učenci je bilo prijetno, vendar zahtevno zaradi velikega števila in razlike v starosti otrok. Predstavili smo se na šolski prireditvi za starše, nastopali pa bomo tudi na prvi šolski dan ob sprejemu novincev.

Karmen Kočevar

POROČILO O DELU MLAJŠEGA OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA

Mlajši otroški pevski zbor je obiskovalo 20 učenk in učencev iz 1. in 2. razreda. Vaje smo imeli dvakrat tedensko. Učenci so na vaje zelo radi prihajali in bili tudi zelo vztrajni.

Nastopali smo na prireditvi Pasavček, na šolski prireditvi za starše, na medobčinski reviji otroških in mladinskih pevskih zborov ter na zaključnem koncertu pevskih zborov OŠ Rečica.

Delo z učenci je bilo prijetno in uspešno, saj smo uresničili vse zastavljene cilje.

Karmen Kočevar

RECITACIJSKI KROŽEK

Recitacijski krožek je obiskovalo 15 učencev od 2. do 9. razreda. Sestajali smo se pred proslavami in prireditvami. Pripravljali smo nastope v šolskem in občinskem merilu. Tako so se učenci zanimali za kulturno dogajanje v ožjem in širšem okolju. Pri krožku so razvijali smisel za jezikovni in dramski izraz, bogatili besedni zaklad in smisel za recitacijo ter dramatizacijo, navajali so se na javno nastopanje, spoznavali, da je del kulture kulturno vedenje, razvijali prijateljstvo ...

Točke smo popestrili z glasbenimi vložki. Učenci so radi nastopali.

Sodelovali smo na naslednjih prireditvah: otvoritvi pošte na Rečici ob Savinji, komemoraciji pred spomenikom, otvoritvi spominske plošče zavezniških letalskih sil na Zg. Pobrežjih, Miklavževem večeru, občnem zboru združenja borcev za vrednote NOB, občnem zboru upokojencev, občnem zboru invalidov Zgornje Savinjske doline občinski proslavi v počastitev upora slovenskega naroda, 30-letnici Planinskega društva Rečica ob Savinji.

Majda Časl

OTROŠKI PEVSKI ZBOR

Energija, iskrive oči, rdeča lica, ki se mehko privzdignejo zaradi pristrčnega ali hudomušnega smejanja, so lastnosti otrok. Ti otroci si želijo zabave, druženja, prijateljstva, sprostitev ... Vse te lastnosti so vtakane med učence, ki želijo s svojim petjem ohraniti

otroško dušo in hkrati popestriti dan vsem, ki njihovo petje radi poslušajo.

V otroškem pevske zboru naše šole je 35 pevcev. Svoj veseli prihod na pevske vaje oznanjajo po šoli dvakrat na teden. Prepevajo ljudske in avtorske pesmi tujih in domačih skladateljev. Nastopajo na šolskih, krajevnih in medkrajevnih prireditvah.

V tem šolskem letu so veliko nastopali: ob prihodu Miklavža na Rečici, na šolski prireditvi ob kulturnem prazniku, na krajevni prireditvi Pokaži, kaj znaš, na šolski prireditvi za starše, na medobčinski reviji »zlati« CICIDO v Nazarjah, na občinski prireditvi ZB za žrtve NOB, ob 30. obletnici Planinskega društva Rečica ob Savinji in na letnem koncertu šolskih zborov.

Svoje pevsko druženje so zaključili s kopanjem.

Darja Goltnik

MLADINSKI PEVSKI ZBOR

Mladinski pevski zbor OŠ Rečica ob Savinji sestavlja 22 učencev od 6. do 9. razreda. To so učenci, ki so najbolj vztrajni in ostajajo v šoli tudi po 14. uri, kajti šele takrat je čas za pevske vaje. Seveda pa ne zmanjka časa za smeh in veselje, ki spremlja pevce kljub utrujenosti. Tako se uspejo naučiti toliko pesmi, da z veseljem sodelujejo na krajevnih prireditvah, na katere so povabljeni.

Tako so letos nastopali: na občinski komemoraciji, na letni skupščini borcev NOB, na letni skupščini upokojencev občine Rečica ob Savinji, na medobčinski reviji »zlati« CICIDO v Nazarjah in na letnem koncertu šolskih zborov.

Učenci so se radi pridružili zaključnemu kopanju, kjer so se devetošolci poslovili od svojih mlajših pevskih prijateljev.

Darja Goltnik

CICI VESELA ŠOLA

Vsak mesec so lahko učenci v reviji Ciciban ali Cicido spremljali Cici Veselo šolo, kjer so obravnavali eno temo, kar je lahko spodbuda za raziskovanje, pogovor, obisk knjižnice, skupno preživetje prostega časa ... Vsak mesec objavljajo tudi skrbno premišljene igrive didaktične naloge za razvijanje številskih in prostorskih predstav, razvrščanja, logičnega mišljenja ...

Teme Cici Veselih šol za šolsko leto 2008/2009 so bile: Miši in miške, Jesen, Športne igre drugih narodov, Kaj se godi, ko se znoči, Da bi nam bilo skupaj lepo, Obisk radia in televizije, Pomlad, Športni karton, Kako potuje hrana in Knjiga o kakcu.

Tudi letos so učenci od 1. do 4. razreda reševali igrive vprašalnike Cici Vesele šole. 17. aprila 2009 je bil CICI VESELOŠOLSKI DAN. Na naši šoli je 79 učencev reševalo naloge in se preizkušalo v iznajdljivosti in znanju. Vsi sodelujoči so prejeli Cici pohvale.

Fortunata Skončnik

ROČNODELSKI KROŽEK

V ročnodelski krožek je bilo vključenih 10 učencev 5. in 6. razreda. Z delom smo pričeli sredi novembra, končali pa v začetku aprila. Sestajali smo se vsak ponedeljek po dve šolski uri. Učenci so radi prihajali h krožku. Pri delu so bili ustvarjalni, natančni in vztrajni, razvijali so ročne spretnosti in domišljijo. Pri urah so šivali, pletli, tkali, izdelovali okraske iz blaga in volne. Izdelali so veliko uporabnih predmetov, ki so jih z veseljem pokazali sošolcem in seveda tudi staršem. Pridobljeno znanje bodo lahko koristno uporabili tudi kasneje v življenju.

Martina Potočnik

KNJIGOBUBE

V projekt Knjigobube se je v letošnjem letu vključilo 15 učencev 3. razreda. Ustvarjali smo s pomočjo srebrnih Pobarvanih pravljic, v katere smo likovno ali besedno izražali svoje vtise o prebrani knjigi. Gradili smo medsebojno komunikacijo in vzpodbujali ustvarjalnost.

Ob koncu šolskega leta so vsi učenci prejeli diplome za ustvarjalnost in uspešno sodelovanje v republiškem družinskem bralnem projektu.

Fortunata Skončnik

POROČILO PLANINSKEGA KROŽKA NA RAZREDNI STOPNJI

V šolskem letu 2008/09 je mentorica planinskega krožka na razredni stopnji Majda Časl. V krožek je vključenih 12 učencev 2. in 3. razreda.

V jesenskem času smo bili veliko v naravi. Le-tu smo dali poudarek na orientacijo. Orientirali smo se po naravnih znamenjih in s kompasom. Spoznali smo tudi orientacijo po zvezdi Severnici.

Natančno smo si ogledali vso planinsko opremo in film Nevarnosti v gozdu. Spoznavali smo rastline in živali v planinah ter planinski bonton. Jeseni smo hodili na krajše izlete po širši okolici, januarja smo imeli zimski pohod na Žerovnice, v pomladanskem času pa smo se podali na bližnje vzpetine. V mesecu juniju se bomo v okviru občinskega praznika udeležili tradicionalnega pohoda na Kuglo.

Preizkusili smo se tudi v plezanju. V šolski telovadnici smo vsi preplezali steno, kar je bil za nas velik uspeh.

Trije učenci so se skupaj z učencema 6. razreda udeležili tekmovanj iz orientacije v okolici Ljubnega, Graške Gore in Nazarij. V skupni razvrstitvi so osvojili 1. mesto in se tako uvrstili na Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje, ki je bilo 24. maja na Pohorju.

Majda Časl

KOLESARSKI IZPITI

V tečajno obliko krožka je bilo vključenih 21 učencev 5. razreda. S pripravi na teoretični del izpita smo pričeli v mesecu marcu. Spoznali smo obvezno in priporočljivo opremo kolesa, prometne znake, vožnjo skozi križišča. Največ časa smo namenili reševanju vaj na računalniku. Opravljali smo že teoretični del izpita. Obiskal nas je policist, ki je pregledal obvezno in priporočljivo opremo kolesa in izpolnil poročilo o pregledu. Učenci, ki niso imeli tehnično brezhibnih koles, so jih morali urediti ob pomoči staršev. Spretnostno vožnjo smo vadili na poligonu na šolskem dvorišču. Sedaj pridno vadimo vožnjo s kolesi po naselju in upamo, da bomo vsi uspešno opravili kolesarski izpit.

Martina Potočnik in Primož Planovšek

PLANINSKI KROŽEK

Mladi planinci na OŠ Rečica ob Savinji so v letošnjem šolskem letu zelo številčno obiskovali krožek in se udeleževali na različnih aktivnostih. Veliko ur smo preživeli na plezalni steni v naši telovadnici, udeležili pa smo se tudi treh tekem iz planinske orientacije lige Smrekovec.

Najmlajša ekipa, ki je tekmovala v starostni kategoriji "A", je po treh tekmah osvojila skupno 1. mesto in se s tem uvrstila na državno orientacijsko tekmovanje, 24. 5. 2009, ki je potekalo na Mariborskem Pohorju, kjer so osvojili 6. mesto.

Primož Planovšek

PREVENTIVNI PROJEKT »POLICIST LEON SVETUJE«

V letošnjem letu so bili učenci 5. razreda naše šole vključeni v projekt »Policist Leon svetuje«, ki je potekal na celotnem območju Slovenije. Izvajalci projekta so bile policijske uprave v sodelovanju z osnovnimi šolami. Cilji projekta so bili seznanitev otrok z nevarnostmi, s katerimi se srečujejo v vsakdanjem življenju, poučitev o primernem samozaščitnem oziroma preventivnem ravnanju, povečanje prepoznavnosti vodij policijskih okolišev in krepitev partnerskega sodelovanja med policijo, šolo in starši. Temeljni pripomoček za izvajanje projekta je bil delovni zvezek Policist Leon svetuje, ki ga je prejel vsak učenec. V njem so vsebine razdeljene na pet sklopov: promet, pirotehnika, nasilje, kriminaliteta in kolo. Uvodni del delovnega zvezka pa je namenjen predstavitvi dela policista.

Imenovane teme so učenci skupaj s policistom policijske postaje Mozirje obravnavali tekom šolskega leta pri petih razrednih urah. Vsaki temi so sledila vprašanja in nasveti policista Leona. Zainteresirani učenci so lahko v projekt vključili tudi starše, in sicer tako, da so doma sodelovali pri reševanju vaj iz delovnega zvezka in se z otroki pogovarjali o obravnavanih varnostnih temah. Ob zaključku projekta so vsi učenci dobili priznanja za sodelovanje.

Martina Potočnik

AKCIJA BODI PREVIDEN

Učenci 4. razreda so sodelovali v akciji BODI PREVIDEN, ki poteka v sodelovanju z institucijami, ki skrbijo za večjo varnost v prometu.

Z organizacijo akcije spodbujajo ukrepe za večjo varnost pešcev. Opozarjajo na najbolj ogroženi skupini, to so otroci in starejši od 65 let. Ti so namreč največkrat udeleženi v prometnih nesrečah kot pešci.

Naloga učencev je bila napisati po dve pismi in dve razglednici. Svojim starim staršem, sorodnikom ali znancem so v pismih sporočili, naj poskrbijo za lastno vidnost in varnost v okolju, kjer živijo. Opomnili so jih na nošenje svetlih oblačil ponoči oz. ob slabi vidljivosti. Priporočali so jim tudi kresničke ali druge odsevnike, s katerimi so vidni in jih zaradi slabih razmer na cesti vozniki hitreje opazijo.

Tudi stari starši oz. naslovniki so imeli delo. Razglednico, ki je bila priložena v pisemski ovojnici, so morali poslati na DRSC – Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Tako so učenci 4. razreda s pomočjo oz. odgovornim ravnanjem naslovnikov »pristali« v velikem bobnu in bili nagrajeni z odsevnimi trakovi.

Cilj akcije je bil dosežen. Za večjo varnost v prometu so učenci opozorili druge, sami pa so k svoji varnosti prispevali z odsevniki.

Darja Goltnik

KVIZ NATIONAL GEOGRAPHIC JUNIOR BISTROUM

V tem šolskem letu se osnovnošolci od 4. do 9. razreda niso mogli pomeriti v Veseli šoli, ker je Mladinska knjiga to tekmovanje po dolгих letih ukinila. V založbi Rokus Klett se zavedajo pomembnosti obšolskih dejavnosti, predvsem kvizov, natečajev in tekmovanj, zato so učencem 4., 5. in 6. razreda ponudili možnost sodelovanja v kvizu National Geographic Junior Bistroum. Le-ta je potekal pod okriljem revije National Geographic Junior že tretje leto.

Za sodelovanje v kvizu so se prvič odločili tudi učenci naše šole. Prijavilo se je 32 učencev. Na šolsko tekmovanje smo se pripravljali skupaj. Sestajali smo se dvakrat tedensko od februarja do maja. Učenci so v okviru priprav reševali bistroumnice – vaje, ki so bile priložene reviji National Geographic Junior. Vaje so bile zanimive, zabavne, poučne in tudi precej zahtevne.

Šolsko tekmovanje je potekalo 13. maja na vseh prijavljenih osnovnih šolah. Najboljših 150 bistroumov se je 30. maja udeležilo finalnega tekmovanja na osnovni šoli Franca Rozmana Staneta v Ljubljani. Bistroumi naše šole so to leto kviz zaključili na šolskem tekmovanju.

Martina Potočnik

NATEČAJ »NARAVNE IN DRUGE NESREČE – KLIC V SILI 112«

Učenci 1., 2., 4., 5. in 9. razreda so v mesecu februarju sodelovali na regijskem natečaju »Naravne in druge nesreče – Klic v sili 112«. Na imenovano temo so nastala številna likovna in literarna dela, ki jih je pregledala posebna komisija in med njimi izbrala najboljša. Za likovno delo so nagrade prejeli: Klara Mikek iz 1. razreda (mentorici Sabina Kramer in Karmen Kočevar), Albona Zekolli in Anže Korenjak iz 9. a (mentorica Darinka Parfant), za literarno delo sta bila nagrajena Žiga Gerdina iz 4. razreda (mentorica Darja Goltnik) in Eva Grudnik iz 5. razreda (mentorica Martina Potočnik).

Nagrajenci so se 24. marca udeležili zaključne prireditve regijskega natečaja v Narodnem domu v Celju, kjer so jim podelili priznanja in lepe praktične nagrade, ogledali pa so si tudi Center za obveščanje (112).

Komisija je izbrala šolo, ki je na ta natečaj poslala največ del. Najaktivnejša med 19 šolami je bila naša šola, za kar smo prejeli priznanje in zelo lepo praktično nagrado – 10 košarkarskih žog. V ta namen smo dobili povabilo za sodelovanje v oddaji Dobro jutro na VTV. 27. marca so v oddaji sodelovali Eva Grudnik, Anže Korenjak, mentorica Sabina Kramer in ravnatelj Peter Podgoršek.

Vsi nagrajeni izdelki so bili kasneje poslani še na državni natečaj, kjer jih je zopet pregledala posebna komisija. Na tem nivoju je nagrado za literarno delo prejela Eva Grudnik, za kar ji iskreno čestitamo. Zaključna prireditev nagrajnega natečaja je bila 13. maja v Izobraževalnem centru RS za zaščito in reševanje na Igu.

Martina Potočnik

RAČUNANJE JE IGRA

V okviru akcije Računanje je igra, ki je potekala na šoli že devetnajsto leto, so bili v igro tekmovalci vključeni vsi učenci od 1. do 5. razreda.

Skozi leto so z razredničarkami vestno reševali naloge v delovnem zvezku, rešili pa so tudi tri številke časopisov in so bili s tem vključeni v žrebanje za nagrade.

Naloge so bile zastavljene na zanimiv način, zato so jih radi reševali. Ob njih so boljši računarji prišli do izraza, šibkejši pa se niso počutili premagane.

Zaradi rezultatov tekmovanja noben učenec ni imel posledic, ampak je bilo tekmovalstvo zgolj prijeten dogodek. Izvedli smo ga 27. maja 2009.

Vsi učenci 1. razreda so prejeli priznanja in priponke. V ostalih razredih je najboljših 20 % učencev prejelo zlato priznanje, naslednjih 30 % priznanja, vsi pa so prejeli priponke.

Zlata priznanja so prejeli:

2. razred: Luka Volk, Liza Korenjak, Jakob Kolenc;

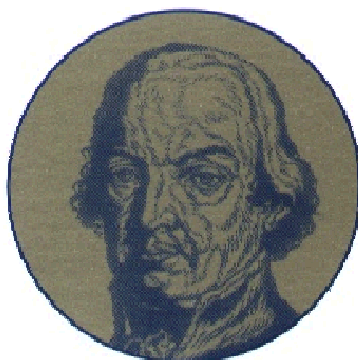
3. razred: Nejc Drofelnik, Lana Turk, Neža Pahič, Nina Petrič;

4. razred: Natalija Bider Reiter, Barbara Kopušar, Maja Pečnik, Rok Melavc, Tamara Žlebnik;

5. razred: Eva Grudnik, Tevž Špeh, Hana Lukež, Nace Kovač, Uroš Javornik.

Majda Časl

MATEMATIČNO TEKMOVANJE

19. marca 2009 je na osnovnih šolah potekalo šolsko tekmovalstvo iz znanja matematike – matematični Kenguru. Tekmovalci se je udeležilo 117 učencev (od 1. do 9. razreda). Bronasta Vegova priznanja je osvojilo 42 učencev.

Najboljši učenci 7. in 8. razreda so se udeležili področnega tekmovanja, ki je potekalo 1. aprila 2009 na OŠ Mozirje. Tonka Jezernik in Aleš Turk iz 9. razreda pa sta se tekmovanja udeležila na OŠ Žirovnica. Sara Štorgel je na tekmovanju prejela srebrno Vegovo priznanje.

Mihela Lekše in Tadej Blatnik

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Na naši šoli je 26. septembra 2008 potekalo šolsko tekmovanje iz logike. V tem šolskem letu se je tekmovanja udeležilo kar 153 učencev iz vseh razredov naše šole.

Dobitniki bronastih priznanj:

Do 5. razreda: Julija Breznik, Žan Lukač, Klara Mikek, Klara Glušič, Miha Kopušar, Liza Korenjak, Nejc Drofelnik, Jan Punčuh, Tinkara Pečnik, Nejc Klemenšek, Aco Lakič, Kristjan Pečnik, Gašper Kopušar, Nina Turk in Klara Prislán;

6. razred: Maruša Miklavc, Živa Jurič in Rok Punčuh;

7. razred: Sara Štorgel, Jean Marinšek in Žan Čopar;

8. razred: Katja Deleja, Špela Pečnik in Sandra Melavc;

9. razred: Rene Sotošek, Blanka Štorgel in Tilen Vidakovič.

Od teh učencev so se najboljši uvrstili na **državno tekmovanje**, ki je 18. 10. 2008 potekalo na OŠ Nazarje. **Zastopali so nas:** Sara Štorgel, Jean Marinšek, Katja Deleja, Špela Pečnik, Rene Sotošek in Blanka Štorgel.

Tadej Blatnik

TEKMOVANJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE

V šolskem letu 2008/09 je potekalo peto tekmovanje iz znanja biologije. Tema tekmovanja so bili »Netopirji«, učenci so morali dobro poznati vrste netopirjev, ki živijo v Sloveniji, njihovo telesno zgradbo, oblike letov in prilagoditve na okolje. Bronasto priznanje so osvojili: Anže Korenjak, Mojca Kuhar, Blanka Štorgel, Aleš Turk, Tonka Jezernik in Monika Tiršek. Državnega tekmovanja sta se udeležila Anže Korenjak in Mojca Kuhar.

Zvonka Kladnik

KEMIJSKO TEKMOVANJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE

Šolskega tekmovanja, ki je bilo v mesecu januarju, se je udeležilo 10 učencev iz 8. in 9. razreda.

Državno tekmovanje za celjsko regijo je potekalo na OŠ Rečica ob Savinji, kjer je bilo udeležениh 110 učencev. Vsem tekmovalcem smo pripravili topel sprejem s kulturnim programom, pogostitvijo in jih obdarili s skromnimi darilci. Tekmovalci in njihovi mentorji so iz tekmovanja odhajali zadovoljni.

Zvonka Kladnik

POROČILO O TEKMOVANJU ZA SLADKORNO BOLEZEN

Naslov se sliši kar malo zastrašujoč; le kdo bi tekmoval, da bi pridobil to kronično in zahrbtno bolezen? Pravzaprav se pravilni naziv glasi: **tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni**. Znanje je tisto, ki nam daje upanje in moč, ko se spopadamo s to boleznijo in znanje je tisto, ki lahko nastanek bolezni prepreči. Število obolelih, predvsem s tipom II, skokovito narašča. Tega se dobro zaveda devet devetošolcev, ki je obiskovalo priprave na omenjeno tekmovanje in se tudi naučilo ukrepati ob nenadnih zapletih, ki spremljajo sladkorno bolezen. Ob dnevu sladkorne bolezni, ki ga obeležujemo 14. novembra, pa smo po šoli postavili plakate, ki svetujejo in opozarjajo, da nam lahko pozorno spremljanje lastnega telesa in znakov, ki nam jih le to kaže, reši življenje; tudi, ko gre za sladkorno bolezen.

Tri učenke – Mojca, Blanka in Tonka, so si na šolskem tekmovanju pridobile bronasto priznanje in se uvrstile na državno tekmovanje, ki je letos potekalo na osnovni šoli v Šoštanju.

Ana Matjaž

PROMETNI KROŽEK

Kot vsako leto se je tudi v letošnjem letu na naši šoli odvijal kolesarski krožek, pri katerem so učenci poglobljali svoje znanje in spretnost pri vožnji s kolesom.

Medobčinsko tekmovanje "Kaj veš o prometu?" je letos potekalo na OŠ Mozirje in ekipa mlajših dečkov iz naše šole je v skupni razvrstitvi dosegla 2. mesto. Najboljši posamezniki pa so se uvrstili na državno tekmovanje, ki bo letos potekalo v Krškem.

Še nekaj preostalih ur do konca šolskega leta pa si bomo z učenci krajšali čas s kolesarskimi turami po naši lepi dolini.

Foto: Primož Planovšek) Z leve Jaka Tominšek, Nino Štorgel in Gašper Matko s pokalom za osvojeno ekipno drugo mesto na medobčinskem tekmovanju "Kaj veš o prometu?" v Mozirju.

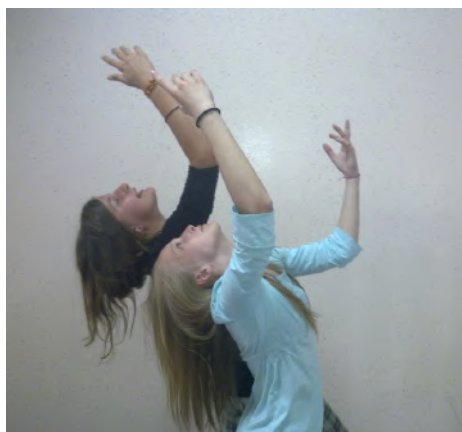
Primož Planovšek

FIZIKALNI KROŽEK – STEFANOVO TEKMOVANJE

Tudi letos je na naši šoli potekal fizikalni krožek in v sklopu le-tega se je odvijalo tudi šolsko fizikalno tekmovanje za bronasto Stefanovo priznanje. Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju so osvojili trije učenci devetih razredov in ena učenka osmega razreda.

Na področno tekmovanje, ki je letos potekalo v Slovenskih Konjicah, se je uvrstil Aleš Turk, učenec 9. b razreda, in osvojil srebrno Stefanovo priznanje.

Primož Planovšek

POROČILO O DELOVANJU PLESNEGA KROŽKA

Na naši šoli deluje plesni krožek že vrsto let in vedno je bil dobro obiskan, saj si predvsem deklice želijo prijetno in ustvarjalno druženje ob dobri glasbi in telesni aktivnosti.

Krožek je namenjen učencem od 5. do 9. razreda in je odlična priložnost za sproščanje stresa, ki je v šoli, žal, vedno bolj prisoten. Bistvo plesnega krožka je predstaviti lastno ustvarjalnost, ki jo mentorica samo usmerja širši javnosti. Priložnosti

za nastope so se ponudile kar nekajkrat v šolskem letu (otvoritev nove pošte, miklavževanje, otvoritev državnega tekmovanja v znanju kemije in polfinalnega tekmovanja v odbojki, zaključni koncert pevskih zborov ...) in vsako priložnost radi sprejmemo. Kvaliteta in všečnost koreografij, s katerimi se predstavljamo, je odraz zavzetega dela starejših učenk, ki svoje znanje in ideje prenašajo na mlajše. Izpostaviti želim predvsem osmošolki Niko in Saro, ki sta mi bili letos pri vodenju krožka v veliko pomoč.

Nekaj težav smo sicer imeli z usklajevanjem prostih terminov, vendar je to razumljivo – uspešne učenke so zelo aktivne na vseh področjih šolskega in obšolskega delovanja, in to je dobro; samo tako se lahko razvijajo v vsestranske in uspešne osebnosti. Jutranji čas torej nekaterim ni najbolj »dišal«, a glasba je hitro spremenila vzdušje in le upam lahko, da bo tudi v prihodnje delo v plesnem krožku tako prijetno kot do sedaj.

Ana Matjaž

POROČILO O ŠPORTNIH REZULTATIH

V letošnjem letu so rezultate naše šole najbolj zaznamovali odbojkaši, ki so na državnem prvenstvu v odbojki na mivki osvojili 4. mesto. Pred tem so bili zmagovalci turnirja na področnem prvenstvu v Velenju in drugi na polfinalnem turnirju v Mariboru. Z dobrimi igrami so nadaljevali tudi v »veliki« odbojki, ko so zmagali na medobčinskem prvenstvu, prav tako so bili

zmagovalci področnega prvenstva. Naša šola je organizirala četrtfinalni turnir, kjer so naši odbojkarji zmagali in šele v nadaljnji stopnji tekmovanja, na polfinalnem turnirju, ki je bil v Hočah, so zaključili tekmovanje in osvojili 4.mesto. Omenimo pa še druge rezultate na različnih področjih.

Medobčinsko prvenstvo v krosu: 1. mesto: Nastja Selišnik; 2. mesto: Pia Oblak; 3. mesto: Jan Kramer; 5. mesto: Živa Jurič, Sandra Melavc;

Medobčinsko prvenstvo v nogometu – starejši dečki: 3 – 4. mesto;

Medobčinsko prvenstvo v odbojki – starejše deklice: 5 – 6. mesto;

Medobčinsko prvenstvo v mali odbojki – mlajši dečki: 3. mesto;

Področno prvenstvo v veleslalomu: 1. mesto: Sandra Melavc; 3. mesto: Klemen Hriberšek; 4. mesto: Nika Veninšek; 5. mesto: Blaž Bider;

Državno prvenstvo v veleslalomu – Rogla: 17. mesto: Sandra Melavc;

Medobčinsko prvenstvo v atletiki: 1. mesto: Sandra Melavc – suvanje krogle; Nastja Selišnik – 300m; Nino Štorgelj – 60m; Jan Kramer – 1000m;

2. mesto: Živa Jurič – skok v daljino;

3. mesto: Anže Korenjak – 60m; Žan Tominšek – 300m; Blaž Fricelj – 300m; Iza Marovt – skok v daljino; Nika Veninšek – skok v višino; Janko Vršnak – skok v višino;

Področno prvenstvo v atletiki: 1. mesto: Nastja Selišnik – 300m; Nika Veninšek – skok v višino; Jan Kramer – 1000m; Nino Štorgelj – 60m.

Nastja Selišnik in Jan Kramer sta se z rezultatom uvrstila na državno prvenstvo v Novo Gorico med 20 najboljših v Sloveniji.

Andrej Stefanović

TEKMOVANJE ZA ANGLEŠKO BRALNO ZNAČKO

Tekmovanja za angleško bralno značko EPI Reading Badge se je v šolskem letu 2008/2009 udeležilo 89 učencev in učenk od 4. do 9. razreda.

V 4. razredu so osvojili 3 zlata, 3 srebrna in 6 priznanj za sodelovanje, v 5. razredu 7 zlatih, 7 srebrnih in 2 priznanji za sodelovanje, v 6. razredu 5 zlatih in 6 srebrnih priznanj, v 7. razredu 3 zlata, 11 srebrnih in 8 priznanj za sodelovanje, v 8. razredu 10 srebrnih in 3 priznanja za sodelovanje, v 9. razredu pa 10 srebrnih in 5 priznanj za sodelovanje.

Udeležba na tekmovanju kaže, da med mladimi živi želja po knjigi, in prav vsi tekmovalci si zaslužijo pohvalo, saj so osvojili angleško bralno značko.

Sonja Škerget

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

Trg francoske revolucije z obeliskom, posvečenim spominu na Ilirske province.

Valentin Vodnik v svoji pesnitvi Ilirija oživiljena pozdravlja francosko oblast pri nas.

Tema tekmovanja v šolskem letu 2008/09 je bila vezana na 200-letnico francoske ustanovitve Ilirskih provinc na Slovenskem: **»V času ILIRSKIH PROVINC«**. Tekmovanje je bilo po nekaj letih ponovno tri stopenjsko: šolsko, regijsko in državno. Učence je za pripravo na tekmovanje čakal velik zalogaj dodatne literature o ureditvi Ilirskih provinc in življenju naših pokrajin v tem obdobju. Tematika je vsebinsko prilagojena zadnjima razredoma. Tako se je šolskega tekmovanja, ki je bilo 19. decembra, udeležilo 14 učencev (7 učencev 8. razreda in 7 učencev 9. razreda). Aleš Turk iz 9.b in Mojca Kuhar iz 9.a razreda sta osvojila bronasto priznanje in obenem tudi prag za uvrstitev na regijsko tekmovanje, ki je bilo 23. januarja v Braslovčah. 74 učencev se je v tem regijskem centru potegovalo za vstopnico na državno tekmovanje. Ti sta nam ušli, veseli pa smo, da je Alešu Turku v Braslovčah uspelo osvojiti srebrno priznanje.

Branka Lipnik

DEBATNI KLUB V OKVIRU IZRAZNIH DELAVNIC

V tem šolskem letu so se naši učenci in učenke udeležili treh debatnih turnirjev:

- sobota, 28. 3. 2009, mednarodni in slovenski turnir v Črnučah: Mojca Kuhar, Blanka Štorgel in Sara Ermenc so dosegle 4. mesto ekipno;
- sobota, 31. 1. 2009, debatni turnir v Škofijah pri Kopru: Maša Markelj, Maruša Melavc in Iza Marovt so dosegle 9. mesto ekipno; Sara Ermenc, Mojca Kuhar in Blanka Štorgel so dosegle 2. mesto; Nastja Selišnik, Anže Korenjak in Erika Prislan so dosegli 1. mesto ekipno; Nastja Selišnik in Mojca Kuhar sta se uvrstili tudi med deset najboljših govorcev na turnirju;
- sobota, 15. 11. 2008, debatni turnir v Ljubljani: Maša Markelj, Maruša Melavc in Erika Prislan so dosegle 10. mesto ekipno; Nastja Selišnik, Nika Veninšek in Anže Korenjak so dosegli 4. mesto ekipno; Mojca Kuhar, Sara Ermenc in Blanka Štorgel so dosegle 1. mesto ekipno; Anže Korenjak, Sara Ermenc in Mojca Kuhar so se uvrstili med deset najboljših govorcev – Mojca Kuhar je dosegla celo 1. mesto kot posamezna govorka.

Učenci in učenke OŠ Rečica so že četrto leto zapored na večini turnirjev stali na zmagovalnih stopničkih. To leto kar dvakrat na prvem mestu ekipno in enkrat na drugem mestu ekipno.

Jani Prgić

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Tudi v tem šolskem letu so se naši učenci preizkusili na Cankarjevem tekmovanju. Na šolskem tekmovanju (8. in 9. razred) so sodelovali Luka Lenarčič, Aleš Turk, Blaž Fricelj, Tonka Jezernik, Anže Korenjak, Mojca Kuhar, Blanka Štorgel in Sara Ermenc. Na regijsko tekmovanje so se uvrstile Sara Ermenc, Tonka Jezernik in Mojca Kuhar.

Učencem je uspelo osvojiti štiri bronasta priznanja, in sicer so jih dobili Tonka Jezernik, Mojca Kuhar, Sara Ermenc in Anže Korenjak, ter dve srebrni priznanji, ki sta šli v roke Sari Ermenc in Mojci Kuhar.

To šolsko leto je prvič potekalo Cankarjevo tekmovanje tudi od 2. do 7. razreda. Bronasta priznanja so osvojili:

- v 2. razredu Luka Volk, Jakob Kolenc, Liza Korenjak in Mina Špeh;
- v 3. razredu Nejc Drofenik, Neža Pahič, Mojca Krančič, Hana Selišnik, Žan Nadvežnik, Nina Petrič in Lana Turk;
- v 4. razredu Špela Šinkar, Laura Colnarič, Žiga Gerdina, Nejc Klemenšek in Sara Planovšek;
- v 5. razredu Urška Fale, Tevž Špeh, Eva Grudnik in Gašper Kopušar;
- v 6. razredu je bronasto priznanje osvojila Pia Marija Oblak.

Jani Prgić

NOV USPEH NAŠE UČENKE – TOKRAT NA LITERARNEM PODROČJU

To leto se je Mojca Kuhar skupaj s Saro Ermenc in Blanko Štorgel izkazala na različnih področjih (debatni turnirji, Cankarjevo tekmovanje idr.). Namesto zadnjega letošnjega debatnega turnirja pa se je Mojca končno opogumila in se v dogovoru z mentorjem prijavila tudi na literarni natečaj Župančičeva frulica. Na osnovi pesmi Gazela, ki je nastajala v okviru pouka slovenščine, je učenka napisala še dve pesmi, ju dobro izpilila in se na natečaju uvrstila med pet najboljših osnovnošolskih pesnikov leta 2009. Na natečaj se je prijavilo rekordnih 83 pesnikov in 60 deklamatorjev iz 77 slovenskih in

zamejskih šol. Mladi pesniki so ustvarjali na temo »Navdih«, njihova dela pa je ocenjevala komisija v sestavi: Anita Starašinič, mag. novejše slovenske književnosti, Janko Lozar, dr. filozofije in univ. dipl. prevajalec ter Igor Divjak, mag. ameriških študij, literarni kritik in prevajalec. Strokovna komisija je izbrala pet najboljših pesnikov, ki bodo na zaključni prireditvi v četrtek, 11. 6., na Vinici predstavili svojo najboljšo pesem, o kateri se komisija še posvetuje. Mojca Kuhar je bila izbrana med pet najboljših osnovnošolskih pesnikov leta 2009, za kar ji iz vsega srca iskreno čestitam. Mojim čestitkam se pridružujejo tudi vsi učenci in učitelji Osnovne šole Rečica ob Savinji.

Jani Prgić

SLOVENSKA BRALNA ZNAČKA

Z branjem je mogoče vstopiti v svet lepote, v svet znanja, avtorjev, ... in nenazadnje tudi v svoj lastni (izkustveni, doživljajski, domišljjski) svet.

Tudi letos kot leta poprej se je naša šola priključila gibanju slovenske bralne značke, ki spodbuja predvsem prostočasno branje leposlovnih knjig, njen cilj pa je vzgojiti bralca, ki bo rad bral vse življenje.

Učenci so se skozi vso leto kot knjižni metulji sprehajali med knjižnimi policami, pridno so brali ter raziskovali svetove, ki oživijo za platnicami. V tem šolskem letu je tako za bralno značko bralo 136 učencev. Brali so književna dela po pestrem izboru iz seznama ali po lastni izbiri. Priznanja za osvojeno bralno značko bomo bralcem podelili na zaključni prireditvi, trinajst devetošolcev pa bo prejelo priznanje »zlatih značkarjev« za uspešno opravljeno bralno značko v vseh razredih šolanja in knjižno nagrado, ki jo prispeva ZPMS. Zaključek letošnjega branja za slovensko bralno značko je bil predviden 1. 6. 2009 s pisateljico Janjo Vidmar, vendar je zaradi vpliva višjih sil žal odpadel. Pisateljica bo srečanje z učenci izvedla v mesecu juniju in jih tako nagradila za pridno branje.

Knjige nam imajo vedno znova kaj povedati, mi pa ob njih rastemo in se razvijamo, zato naj ostanejo naše spremljevalke in nam prinašajo še obilico bralnih užitkov.

Karmen Oset

ŠOLSKA SKUPNOST UČENCEV

V šolski skupnosti sodelujejo učenci od 1. do 9. razreda. Sestajamo se enkrat mesečno ali po potrebi. Tudi v letošnjem šolskem letu smo izvedli nekaj aktivnosti: novoletno praznovanje, pustno rajanje, valentinov ples. Sodelovali smo pri pripravi vzgojnega načrta šole, kjer so učenci na podlagi analize anket sami pripravili poročilo. Učenci so svoje delo v šolski skupnosti jemali resno in delali z vso odgovornostjo.

Zvonka Kladnik

DRUŽENJE LETOŠNJIH IN BODOČIH PRVOŠOLCEV

V četrtek, 28. 6. 2009, so se na ploščadi pred našo šolo zbrali letošnji in bodoči prvošolci s starši. Srečanje je bilo namenjeno predvsem druženju in zabavi.

Bodoči prvošolci so spoznali svoje učiteljice, ravnatelja ter svetovalno delavko, poleg tega pa so izvedeli še nekaj informacij, ki jim bodo prav prišle v prihajajočem septembru, ko bodo postali »ta pravi« učenci osnovne šole. Formalnemu delu srečanja je sledil družabni del, za katerega so učiteljice pripravile razne zabavne igre, v katerih so sodelovali učenci in starši. Pri metanju vodnih balonov in nošenju kozarcev z vodo so tekmovali samo otroci, nekatere igre pa so zahtevale timsko delo otrok in staršev.

Po končanih igrah so se otroci posladkali s torto in si tako nabrali novih moči.

Popoldansko druženje je bilo za otroke posebno doživetje, saj so spoznali, da je lahko v šoli tudi zanimivo in »fajn«. Bodoči prvošolci pa bodo mogoče ravno zaradi tega doživetja septembra vstopili v šolo samozavestno in brezskrbno ter brez strahu in žalosti v očeh.

Erika Jamnik

NAŠ ŠOLSKI SKLAD

V naši državi je ustanovitev šolskega sklada na šolah predvidena z zakonodajo. Starši in zaposleni na šoli razumemo ustanovitev tega sklada kot priložnost pomagati mladim v domačem okolju. Namenjen je našim otrokom in tudi staršem, zato smo ga poimenovali NAŠ ŠOLSKI SKLAD.

Splošni oziroma zakonodajni namen sklada je zbiranje finančnih in materialnih donatorskih sredstev za izboljšanje pedagoškega dela, nakupa učil, izvajanja nadstandardnih programov in za pomoč socialno ogroženim učencem. Člani upravnega odbora šolskega sklada smo izpostavili skrb za učence z nižjim socialno-ekonomskim položajem zlasti v teh časih, ko je število staršev brez rednih dohodkov v našem okolju vse večje. Vemo tudi, da so šolski skladi na posameznih osnovnih šolah še ambicioznejši, da se spogledujejo s projektom brezplačne šole, kar jim omogoča vse več brezplačnih šolskih dejavnosti, za katere starši denar odštevamo skoraj vsak dan.

V Upravnem odboru Našega šolskega sklada se zavedamo, da stroškovnih zahtev na rečiški šoli ne bomo kar čez noč sistemsko odpravili, poskušali pa bomo pomagati našim otrokom, jih obvarovati pred izkušnjami morebitnih krutih neželenih situacij, ko sošolci grede, samim pa se zaradi družinskih financ želja ali celo prošnja ne izpolni, zato nameravamo jeseni organizirati dobrodelni koncert, seveda pa je dobrodošla še kakšna ideja prav vsakega starša.

Kadar dobro idejo združimo z iskrenimi, plemenitimi nameni ter z željo pomagati, lahko za rečiške šolarje pridobimo še kakšen evro, za nas, krajane, pa dober občutek povezanosti in solidarnosti.

Do konca maja so se na našo prošnjo že odzvali nekateri darovalci in pridobili naziv glede na njihov darovani znesek. Tako imamo 12 članov sklada (dar do 50 €) in 2 dobrotnika sklada (od 50 do 100 €), upamo pa, da bomo dobili tudi kakšnega botra (nad 100 €). Kljub temu, da smo v dopisu staršem napisali, da jih bomo objavili v šolskem glasilu, tega nismo storili, ker nekateri ne želijo biti imenovani, se pa vsem iskreno zahvaljujemo, ob tem pa apeliramo tudi na ostale, da darujte. Veseli bomo prav vsakega prispevka.

NAŠ ŠOLSKI SKLAD
predsednik Franc Punčuh

NOVICE *REČICE* – glasilo in poročilo

OSNOVNE ŠOLE REČICA OB SAVINJI

Letnik VIII, številka 11, junij 2009, šolsko leto 2008/09

Uredniški odbor: Fortunata Skončnik, Mihela Lekše, Karmen Oset, Darja Goltnik

Oblikovanje: Mihela Lekše

Za poročilo odgovarja Peter Podgoršek

Priprava in tisk: Tiskarna Bizjak

Naklada: 200 izvodov

Izdala in založila: JVIZ Mozirje, OE Osnovna šola Rečica ob Savinji

